

4-12-2003

நூலாக்ஷம்

கார்த்திகை மாஸம் 2003

வானமிடு

சுந்தரீயான் ஆக்ஷிய விலை கணபதிங்பாட்டுப் பூர்வை

—

“ திறனல்ல தற்பிறர் செய்யினும்
தறனல்ல செய்யாமை நன்று. (நோனோந்
பொருள்:-

மற்றவர் தனக்குக் கொடிய செயல்களைச்
செய்தாலும், அவைகளுக்கு வருந்தி தர்ம
மற்ற செயல்களைச் செய்யாமல் இருத்
தல் நல்லது. [155]

நற்சிந்தனை யாழ்ப்பாணத்தானே

அன்பி னாற்பணிந் தேத்து மடியவர்
துன்பம் யாவும் துடைத்தருள் செய்தவன்
பொன்னார் மேனியன் போர்விடை யூர்தியன்
இன்பந் தங்கும் யாழ்ப்பாணத் தானே
ஆசி யந்தமும் அற்றவன் மெய்த்தவர்
ஓதி நாளும் உவந்திடும் உத்தமன்
பாதி மேனியில் பாவையை வைத்தவன்
நீதி நின்றிடும் யாழ்ப்பாணத் தானே
இன்ன தன்மைய ணென்றறிய வொண்ணான்
முன்னர் இராவணன் முடிபத்தும் நெரித்தான்
மன்னர் மன்னவன் மதிதவழ் சென்னியன்
நன்ன வர்சேர் யாழ்ப்பாணத் தானே

பொந்தாக்கம் துவக்க

22 DEC 2003

போதனை தூலகம்
ஏற்பாடுகளை மீண்டும்

நிலைமையை விடுவது கிடைக்கிறது

ஞானச்சுடா

வெளியீடு :

சந்தேகியான் அச்சிரம செவ கலைபண்பாட் டீப் பேரவை

நூலாசிருடர்

வெள்ளப்பேட்டி—2

நா.க-71

2003 காலதினக
விழா முனிசிபாலிடி

தூய வாழ்விற்கு உதவியிடமித்திய.....	1 - 3
இறைவழிபாடும் திருமுகவறைஞர்.....	4 - 8
திரு ஆவிஸன்குடி சீறுக்கும்முருகா	9 - 11
மாணு நினத் பேஷன்மெண்டுத்தும.....	12 - 15
திருவாதவாராடிக்காந்தும் சிவபுராணமும்	16 - 19
ஒளவைபார் அருளிச்செய்தநல்வரி	20 - 21
யார்இந்த (க) செல்லாம்மா	22 - 24
+நந்திபாரான்	25 - 28
வெள்ள நிலத்திலிருமேனியோ	29 - 31
திருவாந்த பார்வீன் வாசாநாம	32 - 34
வூபார்கா ரங்காசாலைவிளைக்கள்	35 - 36
திருவாசகனி முரு.....	- 37
நந்திய அண்ணப்பனி	38 - 39
அவை நீமிட சீருப்	39 - 41
வாழ்ந்துகிட்டுபோம்	41 - 42

அன்றைப்பு:- மலை ஒன்று 30 குபா

வருடடீசத்தா தபாவிச்செல்வடன் 385 ரூ.ம

சுத்திரோவான் ஆக்சிரை கொலக்கலை பண்பாடு இப் பேரு வையினர்.

அசைப்புக்கிப்பு.

அப்புக்கும் சுத்திரையான் ஆக்சிரை

தெர்ஸ்தாட்டமானாறு.

சந்தியான் புகழ் மாலை

தொண்டமானாற்றைத் தொல்பதியாய் கொண்டுள்ள
தோகை மயில் வாகனவின் திருப்புகழைத் தாகமொடு
தமிழ்நியாக தமியனேன் தரமாக மொழிவதற்குத்
தவள மருப்பது கொண்ட தம்பிரான் காப்பதாமே.

இரும்பு நெஞ்சம் இழகி நிற்கத் தோன்றுகின்ற சோதியே
அரும்பு உள்ளம் அலர்ந்து நிற்க அணைந்து வந்த ஆதியே
விரும்புகின்ற வரத்தை நல்கி விண்ணில் நின்ற தெய்வமே
வருந்துவோர்க்கு வாழ்வனிக்கும் சந்திதியில் வேலனே.

கல்நெஞ்சம் கரைந்து பாய கவர்ந்துநிற்கும் சோதியே
அல்லும் பகலும் ஆதரிக்க அணைந்துவந்த ஆதியே
இல்லம் தோறும் இயைந்து நின்று இன்பம் நல்கும் தெய்வமே
இணையடியைத் தந்து ஆரும் சந்திதியில் வேலனே.

கள்ள உள்ளம் வெள்ளையாகக் கலந்துநிற்கும் கருணையே
கொள்ளள கொள்ள என்னையாளக் கோயில் கொண்ட தெய்வமே.
கைலைநாதன் கருதியீன்ற கருணைமிக்க தெய்வமே
சந்திதியைச் சார்ந்து நின்று வரமனிக்கும் வேலனே

அகத்திலொளி அள்ளி வீச ஆழவரும் வேலனே
செகத்திலுள்ள பொருள்கள் யாவும் பொருந்தியுள்ள தெய்வமே
பிணியைத்தீர்த்துப் பசியை மாற்றிப் பாதுகாக்கும் வள்ளலே
பணியைத்தந்து பணிய வைக்கும் சந்திதியில் வேலனே.

ஞானவிளக்கம் நன்கு விளங்க ஞாலம் வாழும் வேலனே
ஈனர் செய்யும் பில்லி குன்யம் ஈர்த்து ஏறியும் வேலனே
தீர்த்த மென்னும் மருந்து நல்கித் திடமளிக்கும் தெய்வமே
கார்த்திகையாள் பாலனான சந்திதியில் வேலனே.

(தொடரும்...)

திரு வ. சிவநேசன்

“ ஞானச்சடா ”
ஐமியல் மாத வெளியீடு

வெளிப்பீட்டிறை :

மேற்படி ஐப்பதி மாத மலருக்கால வெளியீட்டுஷூழலை திருமதி யோகேஸ்வரி கந்தசாமி அவர்கள் மேற்கொண்டுள்ளனர். சந்திதிமான் ஆச்சிரியமும் கங்கை மூலாஶாட்டுப் பேரவையும் மேற்கொண்டு வரும் பாலைப்பூ சிசாற்றுக்களை நன்றாக ஆரம்பித்து வருமின் திருமதி கந்தசாமி அவர்கள் அடியார்களுக்கு எடுத்து விளக்கினார்கள்.

இங்கான பாராட்டத்தில் சேவைகளைச் செய்து வருகின்ற ஆச்சிரியம் பேரவையை ஆரம்பித்து அதற்குடாக ஞானச்சடா என்ற ஆந்திர சங்கினகனை வெளியீட்டு செய்து வருவது எழுசு சமயத்திற்கு பெருமையளிக்கின்ற பெரிய கைங்கரிப்பெண்பளதாம் தனது வெளியீட்டுப்பயில் கட்டிக்காட்டினார்கள்.

மதிப்பிட்டிறை :

மதிப்பிட்டுஷூழலை கங்கையுலைர் நீற்றிய தசிதான் அவர்கள் வழங்கினார்கள். ஒருக்குறிச் சிழங்குகளின் காலா, நிறுவலாக்கள் பாட்டாரவைகள் போன்றவைகளையும் மனிக்கணது உலாடிவுகளைத் தட்டிட்டு சொல்கின்ற வைக்கையில் செய்திப்பட வேண்டுமென்று நுறிப்பி : களத்துவம் அவர்கள் ஆச்சிரியந்தாறும் பேரவையாறும் பேற்றிக்கால வைப்பில் விட்டார்கள் அவைக்கும் காலாவையை ஏற்படுத்தக்கூடிய தாக நிருப்பதற்கும் பாராட்டினார்கள்.

சமது ரமயத்தின் நிறப்பை வெளியீட்டுத்தும் திருவருடையன் முன்று விடயங்களையும் உண்ணடக்கி காராட்டார் வெளிவந்து பிகாங்குடிப்பங்கும் கட்டிக்காட்டினார்கள். கனமு உள்ளயில் பசு வகையிலான நூட்டுசெய்ப வேண்டிய அவசியத்தையும் வலியுறுத்தி வர்கள்.

மலரில் இடம்பெற்ற கட்டுநார்கள் பற்றி பொறுவான கண்ணோட்டத்தில் மதிப்பீடு செய்த நித்திய தகிதரன் அவர்கள் அடியார்கள் ஓரங்கள்க்கால வாடிப்பதான் ஓவலமே முழுஞ்சியான நிறை வைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியுமென்பதையும் தெளிவாக்குத்தினார்கள்.

சூர் தரும் தகவல்

எமது சமயம் வாழ்க்கையோடு இணைந்த சமயம் மனிதனை வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழச் செய்கின்ற சமயம் தனிமனித வாழ்வு, குடும்பவாழ்வு, சமூகவாழ்வு என்பவற்றில் எல்லாப் ரீராக வும், சிறப்பாகவும் வாழ்வதற்குரிய பல சிறப்பான அம்சங்களைத் தன்னகத்தே கொண்ட சமயமாகும்.

எமது சமயத்தில் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற விரதங்களை இவற்றிற்கு ஒரு உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம். முக்கியமாக கந்தசஷ்டிக் காலத்தில் பக்தர்கள் தங்கள் தங்கள் இயல்புக்கு ஏற்றவகையில் பல வேறுவகையாக நோன்பிருந்து கலியுக்கடவுளை வணங்கிவருகின்ற வழக்கம் உண்மையில் போற்றப்படக் கூடிய ஒரு செயற்பாடாகும்.

இக்காலத்தில் அடியார்கள் உடலாலும், உள்ளத்தாலும் தூய்மையைப் பேணி தூய்மையான ஆடை அணிந்து தூய்மையான ஆலயச் சூழலில் முருகப்பெருமானை வழிபடுவது அணவருக்கும் பக்தி நிலையை உணர்வழூர்வமாக ஏற்படுத்துகின்ற ஒரு விடயமாகும். அது மட்டுமல்ல தற்காலிகமாகவேனும் குடும்பச்சூழலை மறந்து அல்லது அதிலிருந்து பெருமளவு விலகி ஆலயச்சூழலிலும், ஆத்மீக விடயங்களிலும் வரித்திருப்பது அணவருக்கும் வித்தியாசமான உணர்வவகைளை ஏற்படுத்துகின்ற ஒரு காலகட்டமாகவே தென்படுகின்றது.

அதிலும் ஸ்ரீ செல்வச்சந்திதி ஆலயத்தில் கந்தசஷ்டி நோன்பை மேற்கொள்வதென்பது அடியார்களுக்கு எல்லா வகையிலும் பூரண திருப்தியை ஏற்படுத்தக்கூடிய ஒருவிடயமாகும்.

வழமைக்கு மாறாக மிக அதிகமான அடியார்கள் இந்தவருடம் கந்தசஷ்டிக்காலத்தில் ஸ்ரீ செல்வச்சந்திதி ஆலயத்தில் ஒன்று கூடி நோன்பை மேற்கொண்டது கண்கொள்ளாக்காட்சியாக இருந்தது.

பால் வேறுபாடின்றி இளைஞர்கள், யுவதிகள், வயது முதிர்ந்த வர்கள் என பல வகைப்பட்டவர்களும் ஆலயத்தில் ஒன்று கூடி எமது சமயத்தின் சிறப்பையும், புனிதத்தையும் வெளிப்படுத்தக்கூடிய தாக நோன்பை மேற்கொண்டது உண்மையில் பார்ப்போரை பரவசத்தில் ஆழ்த்துவதாகவே அமைந்திருந்தது.

கார்த்திகை மாத இறுப்புப் பிரசி பெறுவோர் விபரம்

திரு. டி. சுப்பிரமணியம்
(கிளைப்பாட்டிய, தொழில்களுமானார் - ஏழூரைய)

சமுகசோதி கா. கணேசதாசல் J. P.
(உடையில்)

திரு. கா. ஒடு சுதாநாந்தன்
(இறுப்பிட்டி தெர்து)

திரு. வே. தர்மராசா
(பொது முகாமையாளர் அளவுகூட்டு)

காணா M. P. அஞ்சானாந்தம்
(ஆசிரியர் ஸ்ரீ குலிச்சங்கார் யாழ்ப்பாலை)

திரு. மா. பாலேந்திரம்
(வைர மஹாவி வதிர்)

திருமதி இராக்ஷஸ்வரி இராசசிரத்தினம்
(சம்பத் விதி கணக்காம)

திரு. கு. வாகீசன்
(கருப்பராம் தெற்கு)

திரு. செ. நூனசபேசன்
(விரை அலுவலர் எழுவளை)

உரிமையாளர்
(சுருங்கி எலக்ட்ரோநிக் அத்திலேவி)

திரு. டி. உதயசுமார்
(விரை செலவுமாளர் இறுப்பிட்டி மேற்கு)

க. தவரூபன்
(கஸ்துரி களஞ்சியம் திருநெல்வேலி)

ஆ. யோகதாசன்
(பூதவராஜர் கோவிலடி உரும்பராம்)

ச. சுதானன்
(மாளியாவத்தை சங்காணை)

உ. விமையாளர்
(காசிப்பிள்ளை அன்சன்ஸ் - சங்காணை)

க. வெங்கடாசலம் கமலாதேவி
(தம்பாலை, அச்சவேலி)

சி. மகேஸ்வரன்
(பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர் திவக வலயம்)

சு. சுசிதானந்தம்
(திழுானி தொலைத் தொடர்பகம், அச்சவேலி தெற்கு)

கி. பாலசிங்கம்
(அச்சவேலி தெற்கு)

செ. இராசநாயகம்
(காப்பாளர், இ. போ. சபை, பருத்தித்துறை)

ம. ஸ்ரீகாந்தன்
(ஐங்கரன் ஸ்ரோர்ஸ், சங்காணை)

அதிபர்
(ஹாட்லிக் கல்லூரி, பருத்தித்துறை.)

அதிபர்
(நூனாசாரியார் கல்லூரி, கரவெட்டி.)

தலைவர்
(ப. நோ. கு. சங்கம், கட்டைவேலி.)

அறிபர்

(கோவைராஜார்த்தி விஜயார் அறிபர்)

துவலினர்

(விவசாய மற்றும் கிளிமெட்டர், ந. பூர்ணி சு.)

ஷ. வட்டிவாசி

(இனப்பெருமீய அறிவி ஸ், திருப்பூர்)

டி. பத்மராசா

(தலைவர்தல், தாங்களை)

ஏ. நாராயணன்

(கிராம அலுவல்கு, வெள்ளூட்டப்பு பல்லத்தமிழ்ப்பு)

கெ. இரந்தினகிரிசும்

(வீரபத்திர கொல்லை உடைப்பிட்டி)

வி. வட்டிவேலி

(ஆம்பாள தெற்கு, பருத்தித்துறை)

திருமதி ம. மகாதேவன்

(விறைன் வீதி, வாழ்மிகாம்)

ஈ. ரந்திரநாயகர்

(விதைஞர விவீம் கூன் ஸ், தாங்களை)

ஏ. சௌலேசராசன் (ஆசிரியர்)

(கந்தசாமிகாலியடி, தேவைப்பாய் வட்சிகு)

டி. பாலசுப்பிரமணியம்

(ஏஞ்சனல்ராஸ் கொருள்பு)

ஏ. இராகசேஷர்

(இங்கள், பொது முகாமையாளர் தீவிவேலி)

க. சத்தியதாஸ்
(வில்லிசைக் கலைஞர் சிறுப்பிட்டி)

க. சர்வேஸ்வரன்
(பிள்ளையார் கல் உடைப்பு ஆலை புத்தார்)

பொ. பாலசிங்கம்
(பத்தமேனி அச்சவேலி)

இ. சண்முகசுந்தரம்
(ஆசிரியர் மந்திரை)

தி. ரவீந்திரநாதன் (ஆசிரியர்)
(கலையனிவீதி கட்டையபிராப்)

செல்வி க: சுகிலேகா
(தோப்பு அச்சவேலி)

துவ வாய்விற்கு உறவிலீம் நித்திய விரதங்கள்
அரோக்ஷியத்துடன் ஆணந்தக்ஞதுபும் நாவல்லன்

த. க. வரகாரபா. J. P.

இத்தியம் அந்தபுரி இல்லாத
நாவசமாயத்தில் ஒவ்வொது தத்து
வள்ளவில் சீரதார் எவ்வாறு முன்
பிபத்துவம் பெறுகிறது. அறவழி
நீண்டு, திருவுருள் பெற்று, அன்பு
நோயில் பிரவீதி தூடி வாழ்ந்து
ஏன் கர்ம மயத்தின் உண்ணைம்
யான இடையியம் அடும். இவ்
இடையியத்தை மாம் வாய்வில்
பெறுவதற்கு மாம் உண்டப்படிக்
அம் சீரதார் உதவும் என்பார்கள்.

விசேட சீரதமும் நித்திய சீரதமும் இருவனாட்டபடும்.

நித்திய சீரதார் என்பது :-
நார் நித்தமும் கனம் பெற்றிடக்
போன்றும் உயிர் கூழிகளாதம்.
நீர் வாய் சூரி, நீரை பெற்றிப்
யானம் பூலான் உண்ணானவார்,
நீதி தலைவரம், பிரமாந் அன்பு
முற்குவைம் என்றால் நித்திய
விசேடக்கீர்தி அடங்கும் முக்கிய
பண்புகளானதும்.

விரைவு, சீரதமுன் என்பதுவாதா-

குறிப்பிட்ட நீண்களில் நாம்
இல்லாவனான ஒரெங்குபோடு மன

நார் விவைக்கு நாவலைச்சுருத்தி
இல்லாவனாக்கில் இன்று குறிப்
பிட்ட அர்த்தை நினைந்து அறுபட்டு
முய்தாரும். தூராக்கங்களான்
கல்லில் வெள்ளிக்கீழ் மூடுமை.
சதுர்த்தி, சிவராத்திரி, சுந்தரி,
நாரி, பிரதோஷம், நாராதி,
வரவாஸி, ரவிப்பிரதோஷம்,
ஊர்த்திகை போன்றவிரதகாலன்
கல்லில்தாம் உள்ளங்கேபோடு இல்லா
அருளங்கள் வேண்டி மேற்படு இவ்
விசேட விரதங்களை அனுந்திச்சு
வேண்டும்.

விசேஷ விரதம் குறித்து நல்லவை நகர் குத்திலூர் ஆறுமுக நாவலர் பெருமான் பின்னருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார். 'விரதமானது மனம் பொறி வழி போகாது, நிற்றந் பொருட்டு உணவை விடுத்தேனும். சுருக்கியேனும் மனம், வாக்கு, காயம் என்னும் மூன்றினாலும் கடவுளை விதிப்படி உள்ளனபோடு நாம் வழிபடுதலாகும்.' ஐம்பலன் கருக்கும் நாம் அடிமையாகாமல் அவர்களை நாம் ஆட்டு விப்போராகத் திகழச் செய்வது விரதங்களேயாகும். நல்ல ஆரோக்கிய வாழ்வையும் தன்னமற்ற ஆனந்த வாழ்வையும் நமக்குத் தருவன விரதங்கள் என்றால் மிகையாகாது.

புண்ணியம் பேறு :-

விரதம் என்பதன் பொருள் விளக்காது விரதம் காப்பதாகக் கருதுவது பயசுற்றதாகி விடும். நிதிய விரதத்தின் பயன்பண்ணியப் பேறாகும். நாம் மனம், மொழி, மெய் ஆகிய ஆற்றி என்னும் நித்தமும் புண்ணியம் புரிதல் வேண்டும். நாம் தூய மனத்தாற் செய்யும் புண்ணியம் கடவுள் உணர்வும் நற்சித்தனையும் ஆகும். மொழியாற் புளியும் புண்ணிய விரதம் இறைவன் திருநாயகம் ஓதிப்புழ் பாடுதலும் பிறருக்குத் துன்பம் பயவாத மொழிகளைக் கூறுதலும் ஆகும்.

மெய்யாற் புரியும் புண்ணிய விரதம் பதினால் மலர் கொண்டு பரவுதல், அடியவச்சுக்குக்கு உள்ளனபோடு தொண்டு பூனுதல், பிற உயிர்கட்டு நன்மைசெய்தலுமாம். இவற்றை நாம் அனைவரும் நன்குணர்ந்து தூய மனத்துடன் செயற்படுவதே நித்திய விரதத்தின் தலையான செயல். நித்திய விரதங்களை நித்தமும் காப்பாற்றுபவன் நிறைந்த பெருவாழ்வும், நிறைந்த நற்பேரும் பெறுவான்.

இறைவன் படைத்த கலமானுடப்பிறவிகளின் உள்ளங்களில் இருந்து எரிச்சல், பொறாமை, கரவு, வஞ்சம், குது, பேராசை, கோபம் ஆகிய திமையானவை மனத்தில் இருந்து அகல வேண்டும். இவற்றை மனத்தில் இருந்து நீக்காதபோது நித்திய விரதத்தாற் பயணில்லை இவையாவும் உள்ளங்களில் இருந்து விலகி சுகலரது உள்ளங்களிலும் தெய்வீக சிந்தனை, தொண்டுள்ளம், நல்ல ஏண்ணம் நல்ல இந்தனை, நல்ல நோக்கம், நல்ல தத்துவம், நல்ல செயற்பாடுகள் யாவும் தானாக மனத்தில் வெளுன்றிச் சுகலரது வாழ்வும் புனிதமாகவும், ஒளி மாசு மாகவும், இலட்சமிக்டாட்சத் துடனும் பிரகாசிக்கிறைவனை உள்ளனபோடு பிரார்த்தி ப்போமாக.

★ காரியத்தில் உறுதியாக இருப்பததான் வெற்றியின் ரகசியம் ★

卷之三

கேள்வ விடு கம்த்தியீடு விடு சூழல்
ஏன் என்றும் என்றும்

விருத்தாட்கலில் இன்று அந்திகரணக்கலில் இருந்து இறைவனங்கள் சியாவிதால் வெள்ளுப்பு விருத்தங்கள் விளங்கி அநூட்டியப் பயர்களுக்கு வேண்டிய புள்ளிகளையப் படிகள்கள் எட்டுமின்றித் திருப்பக்கம் என்றாலும், தொன்சுடுப்புகளும், தேவுப்பிக்கு துணியையும் கிழவுகிழுப்பும் பெறுவிதிலை அருள் ஏதென்று நான்கொம் போகுவது. “கந்தனை நின்றந்த இதால் கடாருளி விட அவையீ” “தூய்மையான மனத்தில் இன்று மருளி தானே வந்து கஷ்டங்களாகும்.

மாங்க தூஷ்ணம் இன்றிச் செய்யும் தெய்வ ஸ்ரீபாடு-பயண
தராஸு-வோலி, காலி, தூஷ்ண, நீகாஸ், காஸி-உக்கிளைய
பள்ளிக் கிழக்குநெடுஞ்செழியர்கள் பிரத்திகிளிடும் கண்டதே
காட்டி கொண்டதே தோவாற் என்று வாழும் வாழ்க்கை
பயங்கரத்து எல்லாம் வாய்வு ஏன்கும் நிலைத்து இங்குவின
பயங்கரி பிரத்தி மேற்கொண்டு போற்ற வேண்டும்: அதைப்
இருக்கா தோவாறு ஆகிவாநிச்சுருக் கொண்டு வருக்கி வாழுவில்
நிறுத்தது இங்குவின் நிச்சுருக் கொண்டு நெடுகிளி உடையது
உணர்க்கிய நெடுக்கடி:

வாய்மையும் வெள்வது அடிக்கடியாக விடக் கேட்க வேண்டும் அல்லது அறிவு (ஊராம்) என அவற்றைப்படிக் குறித்திருக்க வேண்டும் என்றும் சொல்ல வேண்டும். நான்காலங்களும் சிறுக் குழந்தை அதிலின் தங்கம் காரணம் பலவாறாகவான விஸ்வரா விரீஷ்வா வீராமா என படி கொட்டுவதும் குறித்திடுப்பதும் வேற்றி வைக்க காலதும் ஜூனாவும் நாதர் விளை குதிரைத்திடுவதும் படி நாவேயற்றிவிடும் அறிக்கையாம் அறிவு குறுகித்திடுவதும் காரண தீவிரமாக்குத்துப் போன்றும் குறுகியோக் கால வேலை நூற்றுக்கணக்காக.

இறைவழிபாடும் திருமுறைகளும்

பண்டிதர் மு. கந்தையா B. A. Hons (Lond)

ஸ்ரீலாப்பதியாலும் என்னியெண்ணிப் பார்க்குமிடத்து நம் வாழ்வு முற்ற முற்றப் பற்றுக்கே இடமாக இருப்பதாக உணரப் படுகின்றது. வாழ்க்கை முழுவதற்கும் ஆதார நிலையாயிருக்கும் நமது உடம்பையே 'பற்றின் பற்றிடம் குற்றக் கொள்கலம்' என்று மனிமேகஸை வர்ணிக்கின்றது. இப்பற்று நிலைநம் பால்குற்றங்கள்கிய இன்பம்துண்பம் ஆகிய இரண்டுபட்ட உணர்வுகளை மாற்றிமாறி விளைவித்து நீர்ச்சுழியிலகப்பட்டு நிலை கலங்குவது போன்ற ஓர் அநுபவத்தை நமக்குத் தந்துகொண்டிருப்பதாகும். 'யானிடர்க்கடல்வாய்ச் சுழி சென்று மாதர்த் திரைபொரக் காமச்சுறவெறிய அழிகின்றனன்' என்று இவ்வநுபவத்தைத் திருவாசகம் எடுத்தியம்பும். இது இங்கனமாதலின் இத்தகைய இப்பற்றிலிருந்து விடுபட்டு நிரந்தரமான நிம்மதியடைய வேண்டிய தேவையொன்று நம் ஒவ்வொருவருக்கும் உள்தாதல் ஒருதலை.

பற்றுக்குள் இருந்துகொண்டே பற்றையொழிப்பது யாங்களும்

என்ற விஷயம் பல பல காலத்திலும் பலர் பலராலும் பலப்பல விதமாகச் சிந்திக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. தெய்வப்புலவர் திருவள்ளுவர் இதன் பேரில் தெரிவித்துள்ளார். 'பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப் பற்றுகபற்று விடற்கு' என்பது அவர்த்தரும் ஆலோசனையாகும். பற்றுடையராகிய நம்மவர் பற்றுக்குப் பற்றற்றானாகிய இறைவன் பற்றே மாற்று மருந்தாகும் என்பது அவர் துணிபு.

வாழ்க்கையில் நமக்கேற்படும் பற்றுக்கள் அனைத்தும் காலதேச வர்த்தமானங்களைப் பொறுத்தவை: காலதேச வர்த்தமானங்களினாலே வரையறுக்கப்படுபவை. இவை தத்தம் அளவினாலும் தன்மையினாலும், அவ்வப்போதே தோன்றி அவ்வப்போதே அழியும் அளவுக்குச் சிறியவை. பற்றற்றான் பற்றை னிலோ இக்காலதேச வர்த்தமானங்களைக் கடந்தது. அவற்றினால் வரையறுக்கப்படாதது. அது தன் அளவினாலும் நீடுநின்று நிலைக்குமளவுக்குப் பெருமையுள்ளது. 'பெரியாய் போற்றி, பிரானே

நிலைமைக்குத் தக்கபடி நடந்துகொள்

போற்றி என்று பேற்றப்படும் இதனால்கூட வெளியீட்டிலேயும் அவன்பற்றும் பெரும்பற்றாதல் வெளியீட்டிட்ட பெரும்பற்றப்பட்டுள்ள பிரசாரம் என்றில் அடிக்காலமிடக் கூட இல்லை என்று கூறும் முறையினால் பாலமாய்த்

கிளையு, சேவனி, குளம், நெட்டை, ஏரி, தட்டகம் என இவையானத்தும் நீர் நிலங்கள் தாம். நிலங்களை நின்காப் பெற்று பொன்னியீட்டின்று பெற்றுகிப்பார்த்த மின் அவற்றின் சிலையாத்தும்? அவைத்தும் ஓப்ரை வீல்ஸ் எம் என்ற அதனுள்ளடங்கித் தும் ஒருவர் நாயகர் அவைத்தனதுமிய இந்தெநுழையுமங்குறை. ‘புடவி யீற் விழுவதறையில்லாம் பெருமை மாட்டுவதுங்குறை’ என்பதோர் போந்திக்கூடி உள்தாகல் காணக், இப்பொருள் என்ன யோடு விருவாறு வட்டியுள்ளதுக்கூட வாய்மிகீல் திருவள்ளுவர் போற்றித்து ஆலோசனையளித்தத்துக்கூட்டுவதையும் துறையினாக்குறையிட்டு விட்டு விட்டுவார்.

இப்பவையில் இச்சுறவுள் பற்றிக் கீங்கியமையாதால்வாய்த் தெரிவிறுவதுண்ணாத்து அவன்போற்ற வெள்ளுட்டு மிகுஞ்சாவின் ஒருங்கூட பக்கிலோன்று பெயர் பெறுகின்றது. தம் வாற்கில் முன்றையான கூடால் ஏரி என்றோ முறையான கார்போலக்ஷியா

எல் | எவ்வரப்பேறாதவர்களும் பக்கிலீன் மூலம் அந்தநிலைகளை அடைகல் என்காலம் என்றால் பொதுவிட்ட கார்பாலை சார்புக் கால்களின் நுண்பாகும்.

நம்முடையவரில் இங்கே வையை ஆராதிரப்பதற்கும் உபா சிப்புதாங்கும் இப்பத்திடி செய்தி வையுமே உத்தமமநெறிமாக போற்ற கொண்டிருக்கவின் இது உமக்குத் தனிச்சிறப்பு செல்லுமாயின் நிதி-

எச்வாசய வழிபாட்டிற்கு தலையிலில் இப்பக்கிலீனுடைய ஆளன் பங்கு மிக மிக மகத் தான்தா. நிலிப்பி பெறுநிலத்திலே அவையினால் உத்துவானாந் விரு வானும் ஒன்றிச் செறிந்த வருவாறு, பக்கியெழுங்காறும் பக்கியிலங்கியங்களும் பல்லிப் பெறுகிய வரலாற்காத நவீக்கு முன்னேராயாகக் கொண்டிருப்பதாகச் சமித்திரம் பல்லாலாறுகின்றது. வரவத் திருமுனைக்காங்கிரஸ்னே சிறுப்பாகத் தேவையும் திருவாக சுங்காறும் அவற்றைக் கீழ்ப்போன்று கந்தாரலங்காரம். கந்தாராட்சி, திருப்பொறி எவ்வளவும் ஆலய வழி ஏதுமிகுஞ்சு இன்றியமையாப் பெறுந்துவான முன்காரக என்றிரண்டும் நின்று நில அவைவாய்.

இக்குறவை நோக்கி முகிழ்ச்சி கொடும் கரிஞ்சனமைவ அதையு

விடாது ஒரு முகப்படுத்தி நாள் டைவில் அவ்வணர்வை உருக்கி உருக்கி அவனிடத்திலே ஓன்ற வைக்கும் ஓர் அற்புத சக்தி திரு முசுறகனுக்குண்டு. சரியையாளர் கிரியையாளர், யோகசாதனையாளர், ஞானசாதனையாளர் எவருக்கும் அவரவர் வழிபாட் டிலே கனிஷ்ம் குறைவும் நிகழ் விக்கும் வகையில் இத்திருமுறை கள் உதவுந் திறம் வேறொவ் வகையிலும் வயிக்காததோன் நென்பர். ஆலயங்களிலே திரு வலகிடுதல், திருமெழுக்கிடுதல், திருவிளக்கிடுதல், திருமாலை கட்டுதல் முகவிய சரியை வழிபாடு கணப் புரிவோர், ‘நிலைபெறு மாறேண்ணுதியேல் நெஞ் சேநீவா’ ‘ஆப்பி நீரோ டலகு கைக் கொண்டிலர்...’ ‘தோன் டரஞ்சு களி று மட்க்கிச் சூரும் பார் மலர்’ ‘விளக்கினார் பெற்ற இன்பம் மெழுக்கினாற் பதிற்றியாகும்’ ‘ஆமாறுன் திருவடிக்கேயகங்குழையேன் அன்புகுகேன் என்பனவாதி திருப் பாடல்களை மாணகிமாக ஒதிக் கொண்டே அச்செய்வகவில் ஈடுபடுவதுணால் அவரவர்க்கு அவ்வசெயல்களில் நல்ல மனோவயம் ஏற்படும். மேலும் மேலும் அதிகம் முயன்று அவற்றைச் செய்வதற்கான ஆர்வம் பெறுகும். அவ்வகையில் பலாபேகா (பல வைக் கருதுதல்) யின்றிச் செய்வின்பெமான்றுக்காகவே செயல் புரியும் பண்டும் பயிற்சியுமா

தாகும். அதுவாயிலாகத் தொண்டின் உண்மைப் பண்பும் துவக்க முறும். பகவத்கீதை போற்றும் நெஷ்காம்ய சித்தி கைக்கடுதற்குச் சௌவம் கண்ட வழி இச் சரியைத் திருத்தொண்டே என்றால் பொருந்தும், தெய்வ வழி பாட்டில் வைத்தே நெஷ்காம்ய சித்தியுங் கைவரும் இத்திறம் பழம் நழுவிப் பாலில் விழுவது போல்வதாகும்.

சவாயிக்கு அபிஷேகம் தீபாராதனை முதலியன் புரியுங் கிரியைகளைச் செய்வோருஞ் செய்விப்போரும், ‘நெய்யும் பாலுந் தயிருக் கொண்டு’ ‘பாலினால் நறுநெய்யாற் பழத்தினாற் பரிந் தாட்டி’ என்பனவாதி பக்திப் பாடல்களை மன்னஞ் செய்த வாரே அவற்றில் ஈடுபடுவதனால் அக் கிரியை களில் அளவிறந்த ஈடுபாடும் ஆராவையும் கூரவதாகும். தெய்வ சந்திதியில் ஆசனமிட்டு உட்கார்ந்திருந்து யோகசாதனை புரிவோரும், ‘உயிராவணயிறந்துற்று நோக்கி ...’ ‘நாடுவன் நாடுவன் நாடு நாபிக்கு மேலேயோர் நால் விரல்...’ என்பனவாதி திருப் பாடல்களை மானசீகமாக இசைத்துக்கொண்டேதியானத்தி லீடுபடுவதன் மூலம் அவர்க்கு இன்றியமையாத பிராணஸயம் இலைது வாய்ப்பதாகும். ‘உடம் பெனு மனையக்குதுள் உள்ளமே தகழியாக’ ‘காயமே கோயி

வாய்க் கடிதுமூலம் அடிக்காலமாக... ஏனோப்பனவாலி இருபுத்தாண்டியில் கன்சி அந்தர்யாக பூதை முடியும் பூதை என்ற நோயாளாகச் சூழப்பட்டு வர்கள் அதைத்தீவிர விளைவளிடிப்பார்கள். இன்னும் ஆய் ம், ‘ஹத்து எத்தான் என்ற படிபாதை உலகில் முறையாலோ...’ வேதவீரர் தெய்வங்களை பூதை குடும்பத்தை வெள்ளன வொருத்தல்...’ போன்ற பதிகம் கன் கோழியில் தீவிரமாக விடுவதைப் பார்க்கின்ற ஒள்ளத்தை எடுத்துக் கொடுத்துப் பொரிதம் எந்தவையை விடுதல். இதைத்துவம் வர அதை நூலாக்கவேயும் குறிக்கவேயும் பின்னால் தீவிர சொல்லிச் சொல்லித் துகிப்பதற்கும் இங்களைவி. ந் திரிய தேவன்குத்துக்குப் பூசையாக நாற்பூத்துவாளர் சொல்லின்ற சொல்லி தேவைதூத்துக்கும் குற நூலாக்கவேயும் பாடல்கள் நம் திரும் முறை கவிக் கால்நூல்களைக்கிட்டு வர்களன். இங்கிலாங்களிலிருந்து கும் கே வர்க், பிராக்கிஸ்தானியா வோர்த்தானாக்கர் என்ற குத்துக்கவையுக்குர் கொட்டுவதுதான்தான்தும் கொடுத்துக்கிட்டு வர்கள் அதைத்தோல் விரும்புகிறார்கள்.

வினா துவக்க தேவையான திடு
வேசத்தொல்லிய இருந்திருப்பதால்

போல் வதுவுமேய வந்தினால்கிடையார்கள்ளனர். அவர்களையாக படிம் படிம் தீவிரப்பதியாக்கப்பட்டு விடான் வீச்சுக்கு கண்ணால்யது. இந்தொம், ஆகைய வழிபாட்டிலே அகற்றின்னியிடமுராக்கவேண்டும். கிடைத்தப்படுகிற மாத்துரைகளை, ஏனென்றாலும், செயற்றுவதற்கு, உள்ளர்களைப்படித்தி. ஆகைய அரப்பாலைகளைப்பற்றவாதி பல்வேறு பண்டிகைகளை அறியத்தக்க கொடுக்கும் பார்த்திகு இந்தீநாம்புட்டாக்கள் பெறும்கொவு நுழைவறவாகின்றன.

கிருத்தினாழுப்பு பார் சி
கலின் விந்துவனமோராடூர் மகாவந்
தோடும் சௌரத்தியதுதலினாலே
ஆஸயவறிபாடு பூரணமண்டலீன்
ஏது. தீ து வெ நாஸ்மியல்லப்ப
போருத்து நாயன்டதற்குமிய
ந்துமெப்பாகும். புண்ணிய
வாசிய விச்விராமம் வழியாக
அன்றாயும் பேறாகலீன் இது சிவ
புண்ணியப்பிழையாம். இப்புண்ணிய
புண்ணிய குானத்தக்குவாயும் காலிக்க
ஷீ அராய்ப்போடு சுற்பு ஒக்டப்பு
நாளாத்துவத விளைவிட்டும். அவ
வார்த்தாது கொக்கும் குருபுப்பை
பெற்றத்துவம் எவ்வபது காலை
கிட ஏம்மத்துவாகு. ‘புண்ணிய
வானாப்புறி தந்தபுண்ணியத்தினாலே
நான்களிடு குருபு’ என சிவ
நாள் சித்தியார் தீவனாய விதை
தோழுடு. இந்த மெய்த்தானாம்
பெற்றுகின்ற. சும் பூர்த்தேசுக்கினிம
நான்காலையை சித்தாய்து கூறுவ

மெல்லாங் கொள்ளுகிறான்டு
உடலெல்லாங் குதிகுதித்துப்

பாய்வதோர் பேரின்ப விளைவு
உளதாதல் அருபவசித்தம்.

‘போக்கும் வரவும் இரவும் பகலும் புறம்புமின்னும்
வாக்கும் வடிவும் முடிவெலில் வாதோன்று வந்துவந்து
தாக்கும் மனோயைந் தானே தருமென்ற தண்மெத்தே
ஆக்கும் அருமுகவா சொல்லொணா திந்த ஆனந்தமே’

- அருணாசிரியாதாரி

‘பெறுவே வேண்டும் மெய்யன்பு பேராப்பிரியா ஒழிவில்லா
மறவா நினையா ஆளவில்லா மாளா வின்ப மாகட்லே’

- மாணிக்கவாசக சாவாயிகள்

இத்தகைய ஆனந்தாருபவத்
நெப் பெறுவதே நம் வாழ்வின்
குறிக்கோள். அப்பேற்றுக்கு மூல
மாயிருப்பது ஆலயவழிபாடு.

ஆதவின் உரியழுறையாலே அதி
ஸ்தோபட்டு உய்திபெறுதல் நம்
தலையாய கடனாம் என்பது
சொல்லாமலேயமையும்.

‘ஆலயந் தொழுவது சாலவும் நன்று’

தீந்தமிழை என்றும் காத்திடுவான் !

பல்லவி

தீர்த்தக் கரைதனில் வீற்றிருப்பான் - கந்தன்
தீந்தமிழை என்றும் காத்திடுவான் (தீந்த...)

அஞ்சுபல்லவி

சங்கடந் தீர்க்க வென்றே அவதரித்த - வேலன்
சந்திதியில் கோயில் கொண்டு வந்தமர்த்தான் (தீந்த)

சரணம்

தண்ணென்ற பொழில் குற்றத் தலத்தினிலே - குழந்தை
பண்ணென்ப பரவியே வீற்றிருப்பான்
வண்ணக் குறமாதை கொண்ட மணாளனை
எண்ணும் போது எதிரில் வருவானையா (தீந்த...)
சந்திதி மண்ணிலே கூடும் போதெமக்கு
சமரச உணர்வே தோன்று தையா
தஞ்சமென்று சந்திதியில் கூடு மடியாரின்
நெஞ்சத்துக் கவலை நீங்கு தையா (தீந்த...)

குதாசசர்மா சிவகுமார்

பகநமையை அன்பினால்த்தான் வெல்லழுடியும்.

திருஷ்ணன்குடி சிறக்கும் முருகை

ପାତ୍ରବିଦ୍ୟା

கிரு. ஜி. வெள்ளி அடி திறந்தும் முழுவது
காப்பாரா குமரி சூரத்துடனிய வரையாக.

எனது விதி ஜவையின்குடி முதல்
கப்ப பெருமானைப் போர் ரி த
நுதிக்கிள் றார் ஸ்ரீகந்தர் கவுசன்
கட்டு, ஜூரை என்றும் தெய்வத்தமிழ்
அபிரிக்கப் பாயானையக்லிங் அசீ
ரியர் பேரூட்டிசென்வார் தீவாராயா
ஈவார்கள். திரு அம்ரான்தூதி-
முத்துக்கணம் தெஞ்சூக்கணக்கள்தூ

ஏன் அணிந்த இம்முனிவர்கள் அழுகு பொறுத்திய வடம்புள்ள ருப்பு போன்ற வெள்ளமயான நல்ல முடி வை உடையவர்கள் இருக்கிறார்கள் தெருவர்கள் சொல்லும் மாசு இங்கி ஒவினும் திருமேவி மார். பல நால்கள் கண்ட உணவுவை உண்ண வாழ தூண்ட மாதங்கள் கிடோமெனிக்கார்கள் இம்முனிவர்கள் பிரகடனயாட்டு கோபத்துத் தும் தீர்கிய செம்மஸ்த செழுஷய நால்கள் உருபு கூமியாக படகுவது மாய்ப்பி படிருத்த மகாபுணர்களிய வாய்கள் கூறுவதை அறியாவர்களிலிருந்து விவராய இருக்கிறதும் அழியார் குற்றவச்சூர்த்து வயம்பார்களினால் கும் தாலுகாமயர். விறித்தாவும் துன்பத்துத் துறிவாத இயல்கிளாராய இம்முனிவர்கள் காமத்தையும் கடிசுமயான சிவத்துத் தும் வெள்ள அரிய கிரிய யெர்க்கான நூலை நாலுகர். இம்முனிவர்களின் மாட அட இவை மக்கு முதேங்களும் மீளிர் திருவருள மாண்புமாம். இவர்களின் கூறான செழுஷயவையும், கறுத்துபாலுகளைவொடு செய்க விட தூர்ப்போன்ற வைப்பிலோ ஆக்கந்த

நெடுங்கணக்கு ஏதாவது செயல்வாசமாக இருக்கிறது. மாற்றுப் பொருள்களை விடுவது முன்வரையில் நடைபெற்று வருகிறது.

தேன் தெவிட்டாது தித்திக் தூஷிப்பெருகும் தேமதூரத் தெப்ப வத்தமிழ்ப்பா வரிகளிற் பின் வருமாறு ஒதியருஞ்சின்றார் திரு முருகாற்றுப்படை ஆசிரியர் நக் கீரதேவ நாயனார்: சிரை தை இய உடுக்கையர் சீரோடு வலம் புளி புறையார் வால்நூரை முடியினர் மாசு அற இமைக்கும் உருவினர் மாவின் உரிவை தைஇய ஊன்கெடு மார் பின் என் பெழுந்து இயங்கும் யாக்கையர் நஸ்பகல் பலவுடன் கழிந்த உண்டியர் இக்கொடு செற்றம் நீக் கிய மனத்தினர் யாவதும் கற் றோர் அறியா அறிவினர், கற் றோர்க்குத் தாம் வரம்பு ஆகிய தலைமையர் காமமொடு கடுஞ் சினம் கடிந்தகாட்சியர் இடும்பையாவதும் அறியா இயங்பினர்

Sages clad in barks of trees hair beauteous white as the valampuri conch bodies Stainless and bright, ribs rising conspicuous on lean chest, wrapped in deer skin, breaking fast at intervals of many days, minds rid of guile and hate wise beyond the wisdom of the learned, the limit and goal of the learned, free from anger and desire, knowing no pain gracious of countenance, lead the way.

மெய்ஞ்ஞான சிகாமணிகளாகிய முனிவர்களின் பின் தூய ஆடை தரி த்து, மொட்டுக்கள் வாய் அவிழ்ந்து மலர்ந்த மலர்களாலாய மாலைகளை அணிந்து காதிலே வைத்துப் பார்த்துச் சருதி கூட்டிய நரம்புக்கட்டையடைய நல்லயாழிலே பயிற்சியிக்க யாழ் இசை குழல் இசை

மேவரத் துனி இல் காட்சி முனி வர் முன்புக்.

கருதிக் கருதிக் கவலைப்படுவார் கவலைக் கடலைக் கடியும் திரு ஆவினன்குடி முருகப்பெருமானைத் தொழு முன்னே செல்லும் முனிவர்களைப் பற்றித் திருமுருகாற்றுப் படையில் வரும் அரிய தேளைப் பழுச்சுவை தன்னை விஞ்சும் வண்ணம் ஞானக் கரும் பின் இனிமைபொழியும் தந்தமிழ்ப் பாவரிகளைப் பின்வருமாறு விழுமிய இலக்கிய அழகு மிளிர ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்துள்ளார்கை வத்தமிழ், ஆங்கிலம் பேரறிஞர் சேர் பொன்னம்பவங்குண்ணாசலம்.

எனத்தேமதூரப் பேரினிமைபொழியும் அயிழ்த மொழியை உடைய கந்தருவர் இனிய யாழ் நரம்புகளை மீட்டி இசையெழுப்பிய வண்ணம் வருகின்றனர். ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலை வழுவிலா யாழ் இசையால் ஆழ்ந்த பக்தி ஒங்கப்பணிந்து வாழ்த்திப் போற்றி

தின் நினைந்து நிதியும் கூட
தோற்றுவதும் சஞ்சலையை விட
போல் கந்தச்சூல் மகனிரும் வரு
ஷம்ரூபம். தீருஷ்மினாவிதழ் பாத
ஏவ்வெங்குமானால் வணக்கின் கங்
தகுவர் யாழ் இளை பாப்பெங்கும்
தெய்வத்தை அருடு காலை

பாய்யு நூல்வினகங் பூசுவிலை பேச வை
கோவாடு பட்டும் சோங்கி உள்ளபெய்க்கு

பேஷ்யங்கரிகள் ஜூலீன் கீ
ஷு பூர்ணப்பெந்துமாயைக் கால
வள்ளுவா. பூஷாத்திரியாகுப்பெந்திழிப்
அருடு எத்து உய்யும் வண்ணம்.
ஒன்றுகளை அப்பெந்துமால் கீ
ஷுருப்புத்தகவிள்ளார் காலை
பூர்ணப்பெந்துமார்.

நூலை முகந்து அவனை யாத
கில் நூல்வை. முயக வாய்
அவிழ்நீத் வளைக்கும் அத்துவச
வெவிசூரியு அவந்தி, வெவ்வே
நியங்கின் நல்லியாகி நல்லின்ற நல்
நூலை. சித்தாந்தி மென்னியாறி
ஓய்வார் இல்லையுப்பி உலா அது
வாம் பொய்வைக் கோடுஞ்சிலைறு
வைத்து. வெவ்ராஜக்குப் பிரவை
வடி வெந்துகளை பயத்தேவெரியா
யாத் தூர்த்தி அத்திய
யாழுவிள்ளு அதுந்தமிழுக் குது
கேக்கவைப் பூங்களி, அந்தங்கிலி
நிறுப்புக்குப் பாடுப்பாவுப் பெறும்

Soft Voiced Gandharvas with Spotless and mist - like robes,
their bodies decked with garlands of Fresh open buds, hearts
refined by the practice of the good Yal of Strings duly attuned
with the aid of Steps, play Faultlessly on the Sweet Strings.

தாவில் கோள்ளல் மட்சிலைப்பாடு சீராநாள்
அவுள்ளிக்கும் அனாதனும் கீ விவச.

வெஷ்யம் கண்ணோக்காத திவு
விய இந்தார் சீவாபு வீணவரும்
கார்வலை வெப்பந்தூராவாஸ் பெறு
அம் இஞ்சுநூராற்றுப்படை வீ
வீவில், எரில் பொழுதி இங்குமிருப்
நோக்கொத் தீ விசுமா ச
அவமத்து.

புது நாளில் எழுகியபுதும்யூ
ர க க தி கீ ஹூகாற்றுப்படை
நோக்கொத் தக்கிரென் வழுதமிழு
ஏற்று இந் முனர்க்கும் கீரு
கைப் பொழிக்கு. எங்காத்தல
மூடு இவிடுதூருத்தாலி உங்கூ
ஏத்துறை ஒங்கார அங்கி வா
காம் வெஷ்யநூலைச் செட்டால்ப்
நோக்கொத்து. பல்கிஸாந் சங்கை
ஏங்கூபி அவுள்ளத்தும், பல்
போடி விவிளையும் பல் பிள்ளையும்
பெஷ்காரி பாகதமும் பூற்றுவாயு
அங்கிது. அப்பாரான் காத்துரு
நூல் ஆவிளான்சுடி முநாபெப்பு
பாவை (பீவில்லையாழ் இங்காலி
பயங்கிருத்திப் பாவி வநும் அத்
தகுவின் அபீ: கவீர் தீங்கு
காட்சிலையும் இங்காறாது ஆதி
கிள்க்கில் பொழி போகத்துல்
ஊர் போல் போக்கும்பாலும்
அகுவையால்ல.

மானுடத்தை மேன்மைப்படுத்தும்
மரணபுமிகு கோட்பாடுகள்
(மகாபாரதத்திலிருந்து)

ஜெயத்ரதன் வதம்

சிவத்திரு. வ. குமாரசாமிஜியர்

துரோணருக்கும் பீமனுக்கு மிடையில் கடும்போர் நடை பெற்றது. துரோணரின் எட்டுத் தேர்களைத் தாக்கியழித் தான் பீமன். துரோணரின் சரமாரியான அம்புத்தாக்குதல் களை ஒருவாறு சமாளித்து அவரிடமிருந்து விலகி அர்ச்சனன் இருக்குமிடத்தை அனுகினான். அர்ச்சனனைக்கண்டதும் பெரும் சங்கநாதம் செய்து தான் அவ்விடத்திற்கு வந்து விட்டதனை அர்ச்சனனுக்கு உணர்த்தினான். அர்ச்சனனும் கண்ணனும் பதில் முழுக்கம் செய்து பீமனை வரவேற்றனர். இவர்களின் சங்கங்களின் முழுக்கம் யுதிஷ்டிரர் காதில் விழுந்ததும் யுதிஷ்டிரர் கவலையகன்றவராய் மகிழ்வு டைந்தார். பீமன் செய்யும் முழுக்கத்தையும் அர்ச்சனனது பதில் முழுக்கத்தையும் செவி யுற்ற கர்னன் அதிக ஆத்திரம் அடைந்தவனாய் பீமனை எதிர்த்தான்.

கர்னன் தன்னை நோக்கித் தாக்க முற்பட்டதனைக் கவனித்த பீமன் மிகவும் ஆக்ரோஷமடைந்தவனாய்க் கர்னனைப் பல அம்புகளால் அடித்தான். கர்னனின் குதிரைகளையும் தேர்ச் சாரதியையும் கொள்ளான். பீமனின் ஆக்ரோஷமான தாக்குதல்களினாற் கெளரவு சேனையும் கர்னனும் கதிகலங்கினார். இவ்வேளை அர்ச்சனன் ஜெயத்ரதனை நாடிச் செல்லுமாறு கண்ணபிரானை வேண்டிக்கொண்டான். ஜெயத்ரதனை நாடி அர்ச்சனன் செல்வதற்காக கவனித்த துரியோதனன் துரோணாச்சாரியாரிடம் விரைந்து, ஜெயத்ரதனைக் காப்பாற்ற நடவடிக்கை எடுக்குமாறு வேண்டிக்கொண்டான். அப் பொழுது துரோணர் அவனை நோக்கி “வீரனே எமது படைகளையும் ஜெயத்ரதனையும் நாம் ஒன்றாகப் பாதுகாக்க வேண்டும். நான் இவ்விடத்தில் இருந்து போரிடுகிறேன். நீ ஜெயத்ரதன்

இருளை இருள் அகற்றாது; ஓவிநான் அகற்றும்.

திருக்கும் இடத்துக்குச் சென்று
அவ்வளக்காப்பாற்று என்று
சொல்லவாணர்.

முனியாதன் தாலை நோக்கி வாழுவதனால் வையிட்டு
பீமன் அவ்வளக்காப்பாற்று காரணமாக அவ்வளக்காப்பாற்று
செர்க்கு ரீதனை எதிர்க்கவார். இச்சந்திரப்பத்தில் துவியோகனால்ஸ்
சோதரங்காகிய விகாரனால் உட்பட முப்பாறு கேகாதரர்களால்
மீஸ் கென்றான். இதனால் மூலிகீஸ்ரமனை ந்த கரனால்
அப்பிடிட்டுத் தீவிரமான்.

இவ்வேலையில் பூரிசிரவன்
ஏனும் மீஸ்ரன் அர்சுகனாறுடை
கீணனாற்று போரிட்ட சாகா
வெயை எதிர்த்தான் அவ்வளக்கா
போரி முடியா வு காலப்
படைந்த சாஷ்யியைக்காப்பாற்
நூல் நோக்கு வீ அர்சுகன்
பூரிசிரவனாய்த் தார்களினான்.
இதனால் கோரனில் கான்னறு
இருந்த பூரிசிரவனாலச் சாதயகி
அறிந்தான்.

இச்சந்திரப்பத்துப் பயன்
படுக்கிக் குடியோகதான். சம்பியன்,
கர்னன், சிருபர் ஆகியோர்
கீணாற்றுகளோ ஆகிற்று தீங்கு
நூல்தாக ஆர்காவனானாயும் பீமன்
கன் கன எ முதலானேவாற்று
எதிர்க்கவார். இவ்வேலையில்
மானால் மங்கிக் கோல்ட்டிருந்தது
இன்னும் கீழ்து கோவாக்கினட-

யிள் ஜெயக்ரதனை வந்து செய்
யானு வீடின் ஆர்காவனில் சு
கம் நினைவுறாறு கோவாக்கினட
குதான் வானாந்து கோவாக்க
ஆர்காவன் வெஞ்சலமாக ஜெயந்
ரதவான் நோக்கி முன்னேறவோ
னான். அர்க்கன்னல்லுக்குப் பக்க
பலமாக வாய்த்துறைம் சாதாரியு
ம் பீமலூம் போக்கு நாக்கினா
கீணாற்காமலை ஒ கீய மாக
வைக்கு துவியோதனான். கர்னன்
முதலானோர் பூனை வீ வீ யு
போரிட்டான். முறைந் துப்போ
னார் பாஸ்டல் செலனாகவனா
பலமாகந் நு வை சம் செய்து
கோல்ட்டிருந்தார். போர் மிக
ஏதுக்கிராமாக நாடபெற்றுக்
கோல்ட்டிருந்தது. குபிபகவா
ஏயும் மெக்ஸ் மெல்லந்திழுலாவனை
அகுபித்துக் கோல்ட்டிருந்தார்.
கீணாற்காம் ஆகிராவாயாக
அர்சுகனான எதிர்த்துக் கோல்ட்
டிருந்தான்.

இ வி ய ம் தாமதித்தால்
திலையம் போகமாகின்றும் வள்
பக்கவன் கன் கன மீரா வீ
உனர்ந்து கோவாக்காரர் அர்சு
கனான நேர்மீ .. அர்காவா
கீணாற்காமல் ஆகிற்று எவ்
வீயும் காவல் கா பி பது
போன்று பல மீர்களும் வின்று
எதிர்ப்பதனால் உ வை .. எ
கீணாற்காமல் கோல்லப்பா
யாது ஆகுக்கிறது. இவ்வேலைய
மின் பான் நடு கோல்லப் போகிறோன். எனது சுக்கரதனது

எவிச் குரியனை மறைக்கப் போகிறேன். மாலையாகிவிட்டது என்று கொரவர்கள் வெற்றி முழுக்கம் செய்து ஜெயத் ரதனின் காவலைக் கொவிடுவார்கள் ஜெயத்ரதனும் உன்னால் தன்னைக் கொல்ல முடியாது போய்விட்டது என்ற மகிழ்வடன் விழுக்கத்தின் வெளியில் வருவார் அப்பொழுது உடனே அவனைத் தாக்கி அழித்து விடு' என்று கூறிய வண்ணம் தனது சக்கரத்தை வானை நோக்கி ஏவலானார்.

சக்கராயுதம் குரியனை மறைத்தது. அஸ்தமனமாகிவிட்டது, என்று நினைத்த துரியோதனை முதலானோர் போர் புரிவதனை நிறுத்தி வெற்றிமுழுக்கம் செய்தனர். எல்லோரும் குதுகலமாக மெல்ல மெல்ல களத்தைவிட்டுநிங்கமுயன்றனர். வானத்தைப் பார்த்து குரியன் அஸ்தமித்த காட்சியை மகிழ்வடன் பார்ப்பதில் முனைந்தனர் இந்நிலையில் ஜெயத்ரதனும் மகிழ்வடன் வானத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தவேளையில் அர்ச்சனன் அம்பொன்றைய்து அவனதுதலையைத் துண்டித்தான். இதனைக் கவனித்த கண்ணபிரான் அவசர அவசரமாக அர்ச்சனா அவனது தலைதரையில் விழாதவாறு செய்ய என்று கட்டளையிட்டார். மற்றுமொரு பானத்தைத்

தொடுத்த அர்ச்சனன் ஜெயத்ரதனின் தலையை வானத்தில் சஞ்சரிக்க விட்டான்.

அப்பொழுது கண்ணபிரான் ஜெயத்ரதனின் தந்தையின் மடியில் அவனது தலையை விழுமாறு செய்யப் பணித்தார். அதன் காரணத்தை விளக்கலானார். “அர்ச்சனா பெரும் தவம் செய்து ஜெயத்ரதனைப் பெற்றான் அவனது தந்தை. மேன்மைபெற்ற புதல்வனாக விளக்கும் அவன் பிரசித்தி பெற்ற மன்னால் தலை ஆண்டிக்கப்பட்டு இறப்பான்” எனும் அசரீரி அவன் பிறந்த பொழுது ஒலித்தது. இதனால் அவனது தந்தை “எனது புதல்வனின் தலை நாறுதுன்கொக் கொறங்கக்கடவுது” என்று சாபமிட்டான். எனவேதான் அவனது தலையைதரையில்வீழ்த்தாதே என்று உன்னைத் தடுத்தேன்” என்று காரணத்தை விளக்கி ய கண்ணபிரான் அவனது தலையைத் தவம் செய்யும் அவனது மடியில் வீழ்த்தக்கடவாய் என்று ஆக்ஞை இட்டார்.

கண்ணபிரானின் ஆக்ஞையின்படி அர்ச்சனன் ஜெயத்ரதனின் சிரசை அவனது தந்தையின் மடியில் வீழ்த்தினான். நிஷ்டையில் இருந்த அவனது தந்தை மாலைக் காலமாகியதும் சந்தியா

வற்றுங்கள் பேசும்படி பொடுட்டு
ஏழாந்திரபோனா அவர்கள் தலை
ஏற்ற வீரர்கள் தான் இதனால்
பெண்யாத்திரநாயகர் சிற்பாக தலை
நாறாக வெட்டித்து மாற்றும்பொடுட்டு
கான். பெண்யாத்திரநாயகர் வதும் சிறப்
யப்பாட்டும் கான்யாபீராவு
நான் சுக்கராய்ந்தான் வர
ஏனையுக்குக் கொண்டா? குரி

ஏன் பிரகாக்கித்தால் கொண்டதுகுந்
நான் பாண்டகாரர்கள் சர்வங்கு
கான் முழுக்கில் வெற்றி ஆராவா
ராந் செய்தனர். கெளரவர்கள்
கத்திரிக்கான்ஜீர் சீட்டீர். அர்ச்சன்னில் வெற்றிச் சுங்கம்
யாத்திரார் காறித்தட்டான். பெரு
மகிழ்வெட்டுதார் யாத்திரார்.

[தெட்டும்.....

வினாக்கிரந்து வேலவனே சுந்திதி மூர்க்கா

நூலாகுகள் கோதரனே ஆடிவிவச் சொல்களே
அவ்வளவு உணர் மூலமாகும் அவ்வளவிக்கு மாயனிலே
சீந்துகொடு கோவில் வேலவனை நிறுத்த வேலவனே
நூல்துவக்குத் த எய்கள் ஆயாறுதே எல்துவைவா
ஏந்திகிலே வாழ்வனவே எம் சஞ்சூலந்தைக் கீர்த்தவரே
ஏந்திகிலே வேலவனை வேலர்க்குர் சர்வசுகம் தகுபனவே.
ஆடிவில் ஒன்றுவது அதுகிருக்கும் எப்போதும்
ஆ? அரும் பாலிக்கும் பிமல் கார்வந்து காந்திமட்டா
ஆ? அபாவுடையின்பின் ஆரோக்கியீத் தருகித்
கிள்க்குள் பிளவுந்து திருவிடி வலம் வந்து
வேலாட்டித்து அபாவுடையே வேலவனங்கள் வேற்றுத்து
நல்முட்டீன் வாழ்வகற்கு வாவர்களுக்கு வழங்கியிருக்கின்
ஆவாயில் பூர்வாயில் கோத்தம் ஆ;
ஏத்திட்டத்தம் ஆபிளைப் பும்போடு கீடு
கீடுத்தாரினாத்திடும் தெங்காட்டர் இணைப்பட
ஒரை கடப்பிடில் ஆராவனியர் புட்டுமேல
ஏந்திலிப்பாய் அர்சிரமம் மகிழ்த்தாவை
நாடுவதும் அஸியாத நூலை நடவடிக்கை
அருமதுத்தார் அன்னமானது வழங்கி ஆ.
அன்னம் ஏன்ட அன்னாட்டு அன்னாதூ ஆ?
இன்னோ, கோவயிலே பிளிலிரே குலவி ஆ.
கோடாலு கோடி நெங்காட்டர் முழுரிப் போதிருப்
ஏந்திலிபாம் திருத்தவக்குவில் ஏந்தக்கும் அன்னமாமுத்தாவனசித்தரபியம்
ஏந்திலிமுருகா நீர்த்துவிட்டாய் எம்ரூபராம் திருப்பாவில் மாநுகோவில்
நந்தி தீயான கந்தகாபி

திருவாதலூரடிகளும் சிவபுராணமும்

நா. நல்லதம்பி

ஞங்சபுராணங்கள் என நாம் ஒதுக்கின்ற பாடல்கள் தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, திருப்புராணம் என்பன. புராணம் என்ற சொல்லுக்குப் பழைமையானது என்பது பொருள். திருப்புராணம் என்பது இறைவனது பழைமையான, தொன்மையான புகழை, இயல்புகளைப்பற்றிக் கூறுகின்ற தத்துவ விளக்கக்கைதகன் ஆகும். இந்த வகையில், பஞ்சபுராணங்கள் எல்லாமே இறைவனது புகழைக் கூறுகின்றவைதாம்.

திருப்புராணம், பெரியபுராணத்திலிருந்து அல்லது கந்தபுராணத்திலிருந்து அல்லது வேறு புராணங்களிலிருந்து விரும்பிய ஒரு பாடலைப் பாடுவதாக இருக்கும்.

ஆனால், திருவாசகத்தின் முதற்பாடலாக வருகின்ற சிவபுராணம், திருவாசகமாகாமலும் திருப்புராணம் ஆகாமலும் விளங்குகின்றது. சிவபுராணம், சிவனைப்பற்றிய சிறப்பான புராணமாக விளங்குகின்றது. மேலும் சிவபுராணம், முழுத்திருவாசகத்தினது சுருக்கமாகவும் அமைந்திருக்கின்றது.

திருவாசகம் முற்றோதலில் கிடைக்கும் பேரின்பம், சிவபுராணத்தை ஒருமுறை ஒதுவதனாலேயே கிடைத்து விடும்! அன்றியும் திருவாதலூரடிகள் தாம் வீடுபேறு அடைவதற்காகச் சைவசமய நெறியில் எவ்வாறு ஒழுகினார் என்ற படிமுறையினையும் சிவபுராணப் பதிகத்திலே நாம் கண்டு கொள்ளலாம்.

“ சிவனைவன் என்கிந்தையுள் நின்ற அதனால் ”

“ தவமும் தவமுடையார்க் காகும் ” என்பார் திருவள்ளுவனார். முற்பிறவிகளில் செய்த தவத்தின் பயனால், இப்பிறவியில் திருவாதலூரடிகள், இயல்பாகவே சித்தத்தைச் சிவன்பால் வைத்தவராகவே விளங்குகின்றார். கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கங்களிலே மிக்க வராப் விளங்கிய காரணத்தால், பாண்டிய மன்னானுக்கு முதன் மற்றிரியாகப் பதவி வகிக்கின்றார். தனது கடமையிலே தவறாது ஒழுகுகின்றார்.

ஆயினும், “ சிவனைவன் அவர் (என்) சிந்தையுள் நிறைந்து நிற்கக் காண்கின்றோம். அதனால் அவர் எப்பொழுதும் ‘ நமச்சி

★ ஆஸ்மீக வாழ்க்கைக்கு முதல் எதிரி அகங்காரம் ★

வாய், சுமாரியாக ” என்று உச்சத்திற்கு வங்கோட்டு நடையில் காட்டபடி பல்லாய் இருந்தின்றார். அவனிகரி, அவர்கள் மாநாட்டுவது அளவிற்கு வீடு காரணத்தால், கிளங்கள் அவரை கிடைக்கும் நின்ற ஆற்றனவுட் “ நான்சிவாய வாழ்க... ” என்று ஏதா குளிரே கிளங்காலைக்குதூபு பாடுதின்றார், போன்று. முற்பிறவிகளிலும் இப்பிள்ளையிலும் சிலங்கள் வனங்களில் பெற்ற “ அவன்குளை ” “ அவன்காலை ” வனங்களை “ நாதன் கான் வார்தா ” என்கிறார்.

போன்று “ சிறுகூடு மனியுள் கிளபுராணாங் தன்னுடைய முந்தை விளை வழக்கும் ஒப்பு கூரப்பட்டியான் ” என்று தனது பாட்டில் வாழ்க்கீயாறு என்வாறு அவனம் திடுவானாததும் நமக்கு உணர்த்துவின்றியார்.

“ நினை பேறுமா இறங்குவூகியில் தெஞ்சீச நீ வா ” என்று நால்கருசரி சிறந்துக்கூட நீநீ போன்றவை போன்று. கிழுவாகாராய் காடும்,

“ என்னனிறந்து என்னவையிலாதாலேய நின் பேறுஞ்சீர் பொல்வா விலைனையென் புரூபாஸ்து என்றாலியென் ” எனத் தன்னுடையத் தானே சூரிக்குத் தொகூர்கிறார்.

ஆடுகின்றினால் கூத்துவாயான் கழுந்து அள்ளிவை என்புகுகிப் பாடுதின்றினாலும் பண்ணாதுபூர்ப் பெய்க்கூவ பண்ணினாலும் பாதுகாலி முடிகின்றது மினாலும் கூடுதினாற்றுகின் துவங்கயினி பின்னால்நூல்சு தேவின்றினால் தெருவுகொ தலைநிலை பெய்வதொகூக்கு நால்யெனை.

ஏன் ஆக்கமாக்குப் பறிக்குறிசு குரிகிருக்கப்படுகின்றவாழ்வுக் காலாலார். இவனிதுமாக, முன்னிலை தெரிவனாகக்கூப (இருங்கேம் இங்கிலாங்) புந்த அவர் இலைவானா வளர்க்கி, இவனிலாகக்கூப நீக்க வரிசுறியீந் அடுத்தாள்ளிலூருந்த தன்னுடைய இகுக்கிறார்.

“ எடுத்தாளம் இவனான்தான் இன்னார் வெறுமானே அஞ்சுரானந் கான்னன் அகல்விக்கும் நம்பலமிலீவே ” என்கிறார். புந்தாலிப் பூதாயிப் புதுநார் மரமாகிப் பயன்விடுவ மாமிப் பாலங்காய்யிப் பாம்பாகிக் கல்வார். மூன்துபாய்யிப் பேயாய்க் கலங்காலாய் வால்வாக்கு பூநில் மூனிவையாய்த் கேவராய்க் கெங்காரா. செங்காரா, நின்ற இந்தவரை சங்காக்குறுக் கல்லாபி பிறப்பும் பிறந்தினால்தேவன் எம்பீ பூநமான் எனத் தால் பள்ளித்துவை எடுத்துத் தூப்பாப்பட்ட தாலால் தன்னுடைய ஆட்கொள்ள வேண்டுமென்று வெல்லை வேல்மீடுகின்றார். பின்னால், இதெநுவன் தன்னுடைய ஆட்கொள்ள வேண்டுமானால்,

“ நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி ” என்றும்
“ மெய்யேயுன் பொன்னடி கள் கண்டு இன்று வீடுற்றேன் ” என்றும் பாடுகின்றார் திருவாதனுரடிகள்.

வேண்டுவார் வேண்டுவதை ஈயவல்ல இறைவன், திருவாதனுரடிகளைத் தடுத்தாட்கொள்ளத் திருவளங்கொள்கிறார். அதற்கான காலம் கணிகின்றது போல, திருப்பெருந்துறைக்குச் சென்று நல்ல இனக்குதிதிரைகள் வாய்தும் பணியினைத் தென்னவனான பாண்டியன், பிரமராயனான முதன் மந்திரியிடங் கொடுக்கிறான்.

இவர்கள் செல்லும் வழிபிலே, குஞ்சமரக்காட்டிலே சிவபெருமான் குருவடிவாகிச் சிவனடியார்க் கூட்டத்திலே எழுந்தருளியிருக்கின்றார். இந்தக்கூட்டத்தைக் கண்டதுமே, முதன் மந்திரியர் தம் முடன் சென்றவர்களையும் மறந்தார்; குதிரை வாங்கும் பணியினையும் மறந்தார். கூட்டத்திலே சென்று தானும் ஒருவராக இணைந்து கொள்கிறார். இதனை,

“ நிலந்தன் மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
ஈர்த்தென்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே ” என்று சிவபுராணத்தில் நினைவு கூறுகின்றார் வாதனுரடிகள்.

சிவபெருமானால் ஆட்கொள்ளப்பெற்ற வாதனுரடிகளுக்கு இனிமேல் உலக வாழ்வோ மந்திரிப் பதனியோ வேண்டியதாயிருக்கவில்லை. தன்னை முன்போல மந்திரிப்பதவியில் இருக்கும்படி கேட்ட போது, துறவு நெறியில், பற்றற்றான் பற்றினைப் பற்றிச் செல்லவிட்டால் போதுமென்று சிவனருளை வேண்டிப்பெறுகின்றார்.

“ வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தன் அடிவெல்க ”

மன்னன், அரசன், வேந்தன், காவலன் என்பன ஒருபொருட் சொற்கள். சிவபுராணத்தில் சிவனை வேந்தன் என்ற சொல்லால் குறிப்பிடுகிறார் வாதனுரடிகள்.

மக்களின் பரதுகாலவனாய் வாழவைக்கின்றவனாகிய மன்னன் இறைவனுக்கு நிகரானவனாய் என்னைப் பெற்ற அக்காலத்தில் வாழ்ந்திருந்தவர் வாதனுரடிகள். “ மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை உலகம் ” என மன்னனும் இறைவனுக்குச் சமமானவனாக மதிப்புடன் செங்கோல் செலுத்திய காலம் ஒன்று இருந்தது.

அதனால் வேந்தன் என்ற பதத்தை அரசனுக்கும் இறைவனுக்கும் பொதுவாக எடுத்தாள்கிறார். உலக வரம் வை நன்கு அமைத்துக் கொடுத்து ஆண்டவன் பாண்டிய வேந்தன். திருவாதனுரடிகளுக்கு வீடுபேறு அளிக்கும் வண்ணம் உலக வாழ்வின் வேகங்கெடுத்த ஆண்டவன் இறைவனான வேந்தன்.

★ எதிர்பார்ப்பு அதிகமானால் ஏமாற்றமும் அதிகரிக்கும் ★

மாயை பிறப்புத் துங்க காலனால் ஆகி காலாத் தேவநிதியில் வெள்ளுத் துமிலை வெள்ளுத் துமிலை எதிர்பார்த்த சித்தவாக்ஞார்த்தகள், வாழ்ந்த பொருளீர் வாஸ்தவ மார்க் கோவீக்ஸ் என்று பாடுகின்றார். “இங்கூட்ட கேட்குத் தாலைட் வெந்தனையூதெவீக்ஸ்” என வாலி சித்தவாக்ஞால், பார்ம்புடை தேவநிதகள் பிறுப்புமாற்று வாசநாலூராட்களை மந்திரிப்பூங்கி ஏற்கின்றன சித்தவாக்ஞால் அதோடு புதியவீலையும்.

இந்தொத்து மாசிலையங்களில் இல்லை எப்போதுமும் ‘‘நீ’’ என்று கூற்று விவரங்களில் கூறுப்பதே கூறுவதும் நூற்றுமேபக் கட்டடமில்லை என்றாலோ என்ற சிலை பாலி தீவிரமீட்டும் கீவீபக்ஞாக்ஞாலூடு எண்ணாக்கின்றார் பாலவிக்கங்களை கவராமிகள் ‘‘காயிற் கிறந்த தய வேலை தத்துவமின்’’ என்று தீவிராவாய்த் திமிப் பாடுகின்றார். பின்னால் பாலவிக்கங்களுடையும் காயிற்கும் காவிற்கும் காவிற்கும் துய (பீடித்தபத்து) என்று பாலவைதூயும் காவாவார்.

“இன்பழங்கு தலையார்க் கிளிகாக்ஸோ உள்ளாகவேன்”

வெள்ளுத்தலைப் பேண்டாக்ஞாலையும் இவ்வாத இணாவாக்குத் தீவிற்பு மேறு? துள்பழேறு: ஆழிதும், அடிமார்க்கஞ்சக்கை இன்பு ழுஷ்பன் கணை அனாக்கிறான் என்பது புராக்கன். மேற்கூறு, திருவாததுமூடி கஞ்சகாகர் லெபெந்துமான் அதோபாக்ஞாக வந்தனம், குதிசரா கஞ்ச நிலைக்கியலை, பிராஸ்பாட்டுவோ, மங்காம்கந்தனம் ஆகிய இந்தினாவாயாட்டுக்களை மனதில் கொண்டு “இன்பழங்கு துள்பழைர்க் கிளிகாக்ஸோ உள்ளார்” என்கிறார். தலையார்ப் பிறப்பித்துவீபந்தினிஞ்சுது பீட்டெட்டுக்கூடுக்கூடுக்கு லெபெந்துப் பீஸ்ர்கி வணங்குகின்ற வாதமூடி கண், என்னால் பெற்பழங்காக்ஞாக்குத்தும் அதுக்குப்பிரியானால் பேண்டுதலை கொண்டார்.

இந்தச் சிவாராவாப் பாடாலில் சிகாக்ஸீய வள்ளால், மின்னு அரூளாற்றுவை, நின்று தத்துவமூட்டுக் காலைர்த்த வள்ளங்குதும் அடியார் கணைச் சிவாராத்திலுள்ள நின்று எதுக்காலிற் போர்பாயாக என்கிறார்

“சொல்லிய பாட்டுங் போதுஞ்சர்த்து சொல்லுவார்
பிவபுரக்குத்திலுள்ளார் லெபெந்துக்குப், பஸ்லோதும்

எத்துப் பால்நிதூ லெபெந்வார்” என ஒத்திக்கூர் சிவபூரா கணக்கை நின்றுவு எத்திக்கூர் திருவாக்ஞாட்டுகள்.

பூராவை பிறுப்புகிறார் குழுக் காலை பிக்கி
அஸ்லெ அரூக்கு ஜனத்தும் ஆக்கிப்பீது - சாலை
மஞ்சா செழியங்கிதும் வாதமூடி எக்கோகள்
திருவா சுவர்யங்களும் கேள் (லெபெந்பாக வள்ளாலை)

ஓளவெய்யார் அருளிச்செய்த நல்வழி

சட்டும் பொருள்முயற்சி யென்னிறந்த வாயினுமும்
கூட்டும் படியன்றிக் கூடாவாம் - தேட்டம்
மரியாதை கானு மகிதலத்தீர் கேண்மின்
தரியாது கானுந் தனம். (8)

ப - ரை மகிதலத்தீர் கேண்மின் பூமியிலுள்ள மனிதர்களே கேஞ்சு
கள், ஈட்டும்பொருள் - தேடுதற்குரிய பொருள்களானவை, முயற்சி
என் இறந்த ஆயினும் - முயற்சிகள் அளவிறந்தனவாயினும், ஊழ்
கூட்டும்படி அன்றிக் கூடாவாம் - ஊழ் கூட்டுமளவில்லாமற் சேரா
வாம். தனம் தரியாது - (ஊழினாலே சேரினும்) அஃபொருள் நிலை
பெறாது, தேட்டம் மரியாதை - (ஆதலினால்) நீங்கள் தேடத் தகு
வது மரியாதையேயாம். ஏ - று

மரியாதை - நன்னெற்றியி னிற்றல்.

இ - ம் பொருள் ஊழினாவன்றி வாராமையானும் வந்தபொரு
ஞும் நிலைபெறாமையானும் நிலைபெறுவதாகிய நல்லொழுக்கத்
தையே தேடல் வேண்டும் எ - ம். (8)

ஆற்றுப் பெருக்கற் றடிசுடுமந் நாளுமவ்வா
தூற்றுப் பெருக்கா ஊல்கூட்டும் - ஏற்றவர்க்கு
நல்ல குடிப்பிறந்தார் நல்கூர்ந்தா ரானாலும்
இல்லையென மாட்டா ரிசைந்து (9)

ப - ரை ஆற்றுப்பெருக்கு அற்று - ஆற்றில் வெள்ளம் வற் றி ப
போய், அடிசுடும் அந்நாஞும் - (மணவானது வெய்யிலினாலே காய்ந்து
நடப்பவருடைய) அடியைச் சுடுகின்ற அக்காலத்திலும், அவ் ஆறு
ஊற்றுப் பெருக்கால் உலகு ஊட்டும் அந்த ஆறானது ஊற்றுநீர்ப்
பெருக்கினால் உலகத்தாரை உண்பிக்கும், (அதுபோல) நல்ல குடிப்
பிறந்தார் - நல்ல குடியிலே பிறந்தவர். நல்கூர்ந்தார் ஆனாலும்
வறுமையடைந்த காலத்திலும், மற்றவர்க்கு இசைந்து இல்லை என
மாட்டார் - இரந்தவருக்கு (கருத்து) இசைந்து இல்லையென்று
சொல்லாது கொடுப்பர். ஏ - று

கடவுளைத் தவிர உயர்ந்த துணை வேறில்லை.

இ - ஏ ஸ்ரீரங்க துடியிற் சீறங்கவர் வழக்கம் காலத்திலும் இருந்து நூல்கள் கோட்டு எழுந்தார் எ . . ப (9)

ஆவாட்சன்னி கோறு மத்து புரணா அறும்
மாண்பார் வகுவரோ மாண்பத்திர் - வேங்டா
நாக்கு மறுவழியே நாம்போ மாண்பும்
எய்க்கென்னென் நெட்டினங்க மதும் . (10)

ப - ஈடு பாதிலத்திர் - பெரிய பூ.பிரியுவர் மனிக்கிளை, ஆவாட்சன்னி கீதாறும் அழுது புரணா அறும் - [இந்த] அவ்விடத்தில் வருஞ்சீதாறும் அழுது புரண்டாறும், மாண்பத்தா வகுவரோ - இந்த தவர் கிறும்பி வகுவாரே (வரமாட்டார்), வேங்டா - [ஆதவினால்] அழுவின்னிவிள்ளல், நம்கும் அதுவழிப்பை நாம் போம் அவ்வும் எமக்கு என் என்று - நமக்கும் அம் மரங்கீலையியாதும் நாம் இந்து பேராமனவும் எமக்கு யாது சம்பந்தம் என்று, இட்டு உண்டு இருப் - பிச்சை இட்டு நீங்கனும் உண்டு (கவனமயற்று) இருங்கள் எ - று

இ - ஏ இறங்கவர் பொருட்டு அழுவையினாலே உடம்பிற்குத் தளச்சியும் விழுக்கு வகுத்துமும் உண்டாடியென்கிச் சிறிதும் பய கீல்வாலையாறி வைவாபொழிந்துச் சுற்பாத்திரந்துக்குக் கொடுக்கு வாழ்க எ - று . (10)

இருநா ஒருவனவு யொழிலியந்றா வொழியாய்
இருநானுக் கேவலன்றா லேயாய் - ஒரு நாலும்
எஸ்டோ வரியா பிடிம்னாரா சென்வயிறு வீரியாது என நா நா
நாக்னோடு வாழ்த எரியு . (11)

ப - ஈடு இடும்பை கூரி என் வான்று - தாங்பம் கிருகிள்ள என்று கூட்டய உயிரின், முரு தான் உணவனவு வரும் என்றால் ஒழியாய் - (கிளையாதுபோறு) முரு தாங்குதுப் போசனந்தை விட்டிரு என்றால் விட்டிராய், இருநானுக்கு உல் என்றால் ஏவாய் - [விடைத்துக்கிராது] இரண்டு மாஞ்சுக்கு உல்லறும் போசனந்தை நாருங்கு 1 எற்றுக் கொள் என்றால் ஏற்றுக்கொள்ளாய், ஒருநாலும் என் நேர அறியாம் - ஒருநாளிவசயியும் என்னுடைய வகுத்ததை அறியாய், உக்னோடு வாழ்தல் அரியு, [ஆதவினால்] உங்களோடு எடு வாழ்க்கல் எனக்கு அருவையாக இருக்கின்றது எ - று .

இ - ஏ வயிற்றுக்குக் கிறுப்பதி செய்தவிலும் அளிது பிறித்தலை எ - று 11)
[தெரட்டுமும் .

* துறை என்பது மனத்திலூடு என்றால் *

யார் இந்த(ச்) செல்லம்மா?

சுதிதானந்த ஆசிரமம்

கீழ்க்காணப் பகுதியில் சம்பவங்கள் எல்லாம் செல்லம்மாவின் வாழ்வில் நிகழ்ந்த சம்பவங்களில் ஒரு கிளடுத்துக் காட்டுகளோயாகும். நாளாந்த வாழ்வில் ஒவ்வொர் தினமும் அம்பாள் தன்மீது அருள் கூர்ந்து கண்மணிபோலப் பாதுகாப்பதை அம்மையார் கண்டும் உணர்ந்தும் வந்தார்.

இச்சம்பவங்கள் பற்றிஅவர் பிற்காலத்தில் கூறும் போது “அவள் (அம்பாள்) எனக்கு ஆசை காட்டினாள். தன்னை முழுமையாக நான் நம்பவேண் டும் என்பதற்காக நான் கேட்ட அனைத்திணையும், நான் நினைத்த வகையில் எனக்குத்தந்தாள் நான் இமுத்த இமுப்புக்கெல்லாம் என்றுடன் ஆடி னாள். அவள் ஏன் இப்படிச் செய்கிறாள் என்பதன் உண்மையான விளக்கம் எனக்கு அப்போது விளங்கவில்லை.” என்று குறிப்பிடுவார். அம்பாள் ஏன் இவ்வண்ணம் செய்தாள் என்பது இவ்வரலாற்றினைத்தொடர்ந்து படிக்கும் போது உங்களிற்குப் புரியும்.

இதேகாலப் பகுதியில் (1938-ம் ஆண்டாவில்) இன்று மோர் குறிப்பிடத்தக்க சம்பவம் நிகழ்ந்தது. இதுஅம்மையாரிற்கும் நயினாதீவுச் சவாமி என்றழைக்கப்படும் முத்துச் சவாமி அவர்களிற்குமிடையிலான சந்திப்பேயாகும். இது பற்றி இங்கு பார்ப்போம்.

செல்லம்மா ஓர் தினம் ஆலய வீதியைக் கூட்டிப் பெருக்கிக் கொண்டிருந்தார். அச்சமயம் அவ்வழியே வந்த முத்துச் சவாமி அவர்கள், அட நீ உவருக்கு (அம்பாளிற்கு) உப்பிடிப் பார்த்துப் பார்த்துச் செய்தி யென்டால் உவள் உன்னைச் சம்மா விட மாட்டாரே! உன்னை மினிக்கிப் (பரிசுத்தமாக்கி) போடுவாரே! அ...அ... பொருள் கூட்டு” என்றுகூறிச் சென்றார். இதன் உண்மைப் பொருள் அப்போது செல்லம்மா விற்குப் புரியவில்லை. பிற்காலத்தில் இது பற்றி அவர் கூறுகையில், சேச்சேநான் அப்ப ஒருபேக்கட்டை ஞானம் எண்டால் என்ன என்றே எனக்குத் தெரியாது. அந்த மகாள் முத்துச்

★ ஈட்டி எட்டின மட்டும் பாடும், பணம் பாதாளம் மட்டும் பாடும் ★

கவரிசின் கூறு முழுநாள்தம் உண்மையானதைப் பிறகு தான் நான் என்று என்பா?

நீதிலீன் ஒரு முறை கோவிக் வீசியில் இருக்கவில்லை மற்றும் முதலூ கவரியியலீ கொடுக்கவில்லை மற்று பக்கார் அபிவிள்ள கம் செர்வாகார் கண்ணுற்றார். இவ்விஷமா முன்னாலெல்லா ஆப்பிடியே பொட்டுவிட்டு இல்லாக சென்னையை பார்த்துக் கொண்டு வருக்கார்.

அபிவிள்ளகம் முடிந்ததற்கு அப்பக்கார் கவரிகளிற்கு காரம் நுண்டாக்கி அன்புடன் வணக்கி ஆசிபெற்று சென்றார். அப்போது செல்லும்போது வாயிருடிம் சென்று முதல் இல்லம் வந்து கண்ண ஏற்கும்பூறு வல்ல நினைவர். அவரும் பரிமதிக்கு செல்லும்பாவில் வீட்டிற்குர் சென்றார். அங்கு என்னுடைய பாடுகளை முடிந்து கலாமிகளை உணவு ஏற்குமாறு செல்லும்பா வேண்டின்றார். அப்போது கவரிகள் தமிழ்காபில் போற்றினார்க் கக்கூல் கவுக்கிறார்கார். அதை என்ன செய்வது என காண்டியாகி கேட்டார். இவ்விஷமா முன்னால் நிட்டி அதில் ஆப்பிடாறு வேண்ட கவரி கூடும் அங்காகி செய்தார். செல்லும் முடிமுடிக்கூக்கலையும் பெற்று அப்படிப்போகும் கம் கவரில் போட்டு விழுங்கின்டு ரா.

இந்திக்குண்டுத்திர கவரிகள் ஓடு செல்லும்போது இனி உரை வெள்ள முதலூ என்று கூறி நேர்க்கூர்கார் ஆரம்பித்து கட்டும் பேதா அபிவதங்களை நிர்கிட இது நல்லது அது தீவி என்பதான் மாலைவனையை விடுக்கத்தாக பேசுவரோவில் அபிசிரிக்கை இதரித்து செல்லும்போது அப்பு நிற்குந்த தீக்க சுத்தி நிலை வைப் பார்த்தார். ஏனே விள்ள நீத்த ஈத்தி பெற்றாவிகள் பிரஸிக்க ஞானம் அணுவத நகுவி பெற்று விடுகொருக்கி.

செல்லும்போது இறையுறுப்பு குறைவுறுப்பெற்று செல்லும்போது வாழ்ந்த போதும் அவரிற்கு ஒரு பெரும் குறை இருக்கவே செய்தது. ஆகவே விளங்கி ஓர் பிள்ளை இல்லை என்பதே அக்குறையாகும். இத்துறை நிகழ்ம் பொருட்டு செல்லும்மாவும் அவரது கணவனாகும் இந்தியத்திற்குதல் யாத்தினரை ஓன்றாக மேற்கொண்டு வர்கார். அதுவாறும் மான் ஒன்றைப் பிடித்து பொகளை மாம் மிக பொதுத் தாணப்பட்டார்.

இருந்து யாந்திகாயின் பிள்ளை அடியவர்களை அன்புடன் போகிறது அன்னயிட்டுவில் தமது பிள்ளையின்பாக்குலம் நின்றும் என்ற கறுத்தைப் பல்வெரியார் என் கூறவே அவ்வாறே செய்வ தெனரிசெல்லும்போது முடிவு செய்ய

தார். செல்லம்மாவின் கணவானாரும் இதில் உற்சாகமாகப் பங்கேற்றார். பல்வேறு இடங்களில் இருந்து வரும் அடியவர்களிற்கு, அவர்களிற்கு வேண்டிய பணிவிடை செய்து அவர்களை நீராடச் செய்து அழுது செய்வித்து இளைப்பாறச் செய்வதுஇத்தகம்பதியினரின் அன்றாடக் கடமைகளில் ஒன்றாகிப் போனது. பல சிவனடியார்களிற்கு அவர்கள் அங்கு தங்கிவிட்டுச் செல்லும் போது பல நாட்களானாலும் கெட்டாத உணவுப் பண்டங்கள் பலவற்றைச் செய்து பக்குவம் பண்ணிக்கொடுத்து விடுவார். இவ்வாறு

அன்பர் பணியை செல்லம்மாகவனமாகச் செய்து வரவானார்.

காலச்சக்கரம் இவ்வாறு உருண்டோடிக் கொண்டிருந்தது செல்லம்மாவின் அடியவர்பணியும் தொடர்ந்து இந்நிலையில் 1952-ம் ஆண்டளவில் செல்லம்மாவின் வாழ்வில் மிகமுக்கியமான அத்தியாயம் ஆரம்பமாகியது. அது என்னவென்று இனிப்பார்ப்போம்.

இனிவரும் அத்தியாயங்களில் நாம் செல்லம்மாவினை அம்மையார் எனவே விழிப்போம்

செவி சித்தாந்த சாத்திரங்கள் எவ்வ?

நூல்கள்

1] திருவுந்தியார்	— நூல் ஆசிரியர்
2] திருக்களிற்றுப்படியார்	— திருவியலூர் உய்யவந்த தேவநாயனார்
3] சிவஞானபோதம்	— திருக்கடலூர் உய்யவந்த தேவ நாயனார்
4] சிவஞானசித்தியார்	— மெய்கண்டார்
5] இருபாஇருப்பது	— அருணந்தி சிவாசாரியார்
6] உண்மை விளக்கம்	— அருணந்தி சிவாசாரியார்
7] சிவப்பிரகாசம்	— திருவதிகை மனவரசங்கடந்தார்
8] திருவருட்பயன்	— உமாபதி சிவாசாரியார்
9] வினாவெண்பா	— உமாபதி சிவாசாரியார்
10] போற்றிப்பஃறொடை	— உமாபதி சிவாசாரியார்
11] கொடுக்கலி	— உமாபதி சிவாசாரியார்
12] நெஞ்சனிடு தூது	— உமாபதி சிவாசாரியார்
13] உண்மைநெறி விளக்கம்	— உமாபதி சிவாசாரியார்
14] சங்கற்ப நிராகரணம்	— உமாபதி சிவாசாரியார்

★ அன்பான சிநேகிதனை ஆபத்தில் அறியலாம். ★

சந்திர்யான்

-ந.அரியரத்தினம்-

திரு சி. செல்வரெத்தினம்
அவர்களுக்கு வயது 59 மகா
தனை தெல்லிப்பளை என்ற
முகவரியில் குடியிருக்கின்றார்.
உள் அன்புடன் சந்திதியானை
நாடி வந்து அவனை தரிசித்துச்
செல்வதே வாழ்க்கையில் தனக்கு

கிடைத்த பெரும் பேறு என்று
எண்ணிச் செயற்பட்டுக் கொண்
திருப்பவர்.

திரு. செல்வரெத்தினம் அவர்
களின் மனைவியின் பெயர் சின்
னம்மா. இவர்களுக்கு பிள்ளைச்
செல்வம் இல்லை என்பதால்

விளக்கைப் பார்க்காதே வெளிச்சத்தைப் பார்

கணவனும் மனைவியும் ஒருவருக்கொந்வர் உறுது தையாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். அது மட்டுமல்ல ஒருவர் வெளியில் சென்றால்திரும்பிவரும்பொழுது ஏதாவது சிறிய உணவுப்பண்டம் போன்றவற்றை வீட்டில் உள்ளவருக்கு வாங்கிச்செல்வதும், வீட்டில் இருப்பவர் சிறு குழந்தையைப் போல அதை எதிர்பார்த்திருப்பதும் ஒரு வழி மையான செயற்பாடாகும்.

ஏறத்தாழ 1½ வருடத்திற்கு முன்பு திரு. செல்வரத்தினம் அவர்கள் ஆலயத்திற்கு வந்து வழிமை போல கால்களைக் கழுவிய பின் ஆலயத்தை துரிசிப்பதற்காக ஆயைத்தை நோக்கி நடந்து செல்ல முற்படும் போது அங்குள்ள தேநீர்க்கணை அலுமாரிக்குள் மோதகங்கள் இருப்பதை தற்செய்வாகப் பார்க்க நேரிடுகிறது. வழிபாடு முடிந்து செல்லும் பொழுது தன் மனைவிக்கு அதனை வாங்கிச் செல்ல வேண்டுமென்ற விருப்பம் ஏற்பட்டாலும் அவர் ஆலயத்திற்குச் சென்று முழு மனதிறைவுடன் எம் பெருமானை தரிசிக்கின்ற செயற்பாட்டில் ஈடுபடவானார்.

அவருடன் ஆலயத்திற்கு வருகை தந்த அவரது நண்பர்களும் வழிபாடு முடிந்த பின்பு ஆலய வரசவில் ஒன்று சேர்ந்த

னர். அவர்களில் ஒருவரான ஆசிரியர் திரு. து. கணேசமூர்த்தி அவர்கள் தவக்கு ஆலயத்தில் கிடைத்த பிரசாதமான மோதகத்தை ததை நண்பர்களுக்கும் பங்கிட்டுக் கொடுத்து ஆலய விதியில்லைத்து அவற்றை அனைவரும் அருந்தலானார்கள்.

எதையும் தன் மனைவிக்கும் பங்கிட்டுக் கொடுத்து உண்ணுகின்ற பழக்கமுள்ள திரு. செல்வரத்தினம் அவர்களுக்கு அப்பொழுது தன்மனைவியின் ஞாபகம் வந்தது. ஆனாலும் ஏற்கனவே கடையில் மோதகம் இருப்பதையும் அதனை மனைவிக்கு வாங்கிச் செல்ல வேண்டும் என்று முடிவு செய்திருந்ததாலும் தனது நண்பரால் வழங்கப்பட்ட அந்த மோதகத்தை மற்றவர்களுடன் சேர்ந்து தானும் உட்கொள்ளலானார்.

இதன் பின் ஆலய விதியில் சிறிது நேரம் நண்பர்கள் ஓய்வாக இருந்தபின் வீடு திருப்புதை மானார்கள். அப்பொழுது திரு. செல்வரத்தினம் அவர்களும் கடைக்குச் சென்று தன் மனைவிக்கு அங்கேயிருந்த மோதகங்களை வாங்கமுற்பட்ட பொழுதான் அந்த மோதகங்கள் முழுவதும் முடிவடைந்திருப்பதைப்பார்த்து அதிர்ச்சியடைந்தார்கள்.

எனதுமூல் கன்மங்களிடம் பகிர்த்து கண்ணும் பழக்க முனை அவர்கள் அன்றை காண வீட்டில் மேற்கூற கூட உட்பொலிட நினைவில் தங்களை விட்டு ஏதானால் வழங்க முடியாத நரசங்கடமான நிலைமை ஏற்பட்டதையுட்டு அல்லதும் வெளவும் எற்பட்டதை மாத்திரம் சுற்றி கார்களில் கண்ணால்கூட வந்து விட கூட.

பிரபுவரிடம் நூற்றும் செய்த ஒரே அவர்து மனம் நூற்கண்ணித்தாட்சியைது. இந்த நிலையில் நான் என்ன செய்வேன்! இவையானிடமிருந்து சொல்லிடுதற்குப் பரிசூரம் கொண்டு வேலை என்ன என்று தீர்த்தியார்.

இதுதினில் சுந்திதியாவிட்டு காலது கவனம்வாய்ந்து கணது ரஸ்கடபாண நீலவூண்டப் பற்றியும் நூற்றுமிட் அவர்களையும் நூற்றுமிட் அவர்களை விடு செய்தவன் என்று கவித்த மனதூடல் கோவை வழங்காது அத்தகை கவை மிகுவே அப்படியோ பிருந்து விட்டார்.

அப்பொழுது அந்தக்கலைக்கு கேள்வி அதூத அந்த அவர்கள் வாழவர் இவருக்கு ஒரு கிளி இருந்து சேத டீ அதுக்கியான் தீஞ்சும் செல்வன்னும் பொழுது திருச்செல்வர்க்குளை அவர்கள் அந்த போதக்குப்பையே

இந்தக்குறுத்து இது அந்தப்போது வை பூர்த்தும் வெல்லாற்றி ஒரு போதக்குத்துக் கட்டுமிகுக்குற்றும் பொர்கள்.

இவ்வாறும் ஒரு பாரிஷத் துதச் சிறிதும் எதிர் பார்சு நிறு. செல்வராத்தினம் அவர்கள் மேய் விலிர்க்க... நாத்தடிமாற... இந்த மேய் தாத்தனை எனக்காதலை கிடீர்கள்... உங்களை எனக்கு பாருவன்றும் தெரியவில்லையே அத்துடவர் நன்குக்குள் இருக்கும் போழுது தஞ்சென்ற இந்த மேய் கத்தை நான் வாய்து வது முன்றாயா எனக்குறி பகட்டும் அடையாதசர்கள்.

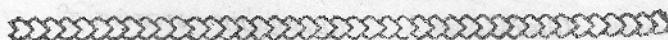
ஆரம்பத்தில் காலதையுடன் காலங்பட்டு தற்பொழுது பற்றிடமல்லத்து கொள்ளிறுக்கும் நிறு. செல்வரத்தினத்தை நான்கு வைவித்து கண்ட உரிமையாளர் இரு. செல்வராத்தினத்தை நான்கு வைவித்து அவர் அந்தக்கலைக்கு பொழுது ஏன் யோசிக்கின்றீர்கள் அனுகாடு பெற்றுக்கொள்ளுவது சுந்திதியாலும்தான் நூலைச் சூழவில் பிரசாரத்துத்தை கருப்பு போர்த்து அந்த எந்த இடமான இதுநாலும் அகவனாப்பெற்றுக் கொள்வதுதான் முலை. அந்தும் நாடி வந்து கந்தின்றார் என்றால் அதற்கு ஒரு சுனிக்குலவாலே வை இருக்கின்றது எனக்குறிய பொழுது திருச்செல்வர்த்தினம் அவர்கள் அந்த போதக்குத்தபை

பக்தியுடன் பெற்றுக்கொண்டார்கள்.

கேட்டதும் தருபவன் சந்திதியான் என்று கேள்விப்பட்டுள்ளதிரு. செல்வரத்தினம் அவர்களுக்கு இங்கே சந்திதியான் கேட்டதாகக் கொடுத்தது மாத்திரமல்ல கடை உரிமையாளர் ஊடாக அதை நான் தான் தருகின்றேன் எந்தக் கவலையுமின்றிப் பெற்றுக்கொள் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்ற

அற்புத்தத்தை அவரது உள்ளம்ரண்டதொடங்கிய பொழுது உலகத்தில் இதைவிட வேறு ஒரு பாக்கியம் உண்டா என்று அவரது உள்ளம் ஆனந்தத்தின் எல்லைக்குச் செல்லத் தொடங்கியது அவரது உதடுகள் கந்தா, கடம்பா, கார்த்திகோ, கவியக்கந்தா என்று சந்திதியானது நாமங்களை உச்சரிக்கத் தொடங்கியது.

ஓம் முருகா!

26-10-2003 தொடக்கம் 30-10-2003 வரை
நடைபெற்ற கந்தஷ்டிடி காலங்களில்
நிகழ்ந்த பட்டியன்று நிகழ்விற்கு வழிமையாக
ஆதரவு நல்கும்
நன்றிக்குரிய வர்த்தக நிறுவனங்கள்

மதுஷன் பல்பொருள் வாணிபம் உடுப்பிட்டி
கோபிக்கிருஷ்ணா பல்பொருள் வாணிபம் உடுப்பிட்டி
அருள் ஆபரன் மாளிகை உடுப்பிட்டி
ரஜினி பிடா ஸ்ரோர்ஸ் உடுப்பிட்டி
வ. அப்புத்துறை வல்வெட்டி, வல்வெட்டித்துறை
செல்வா ஸ்ரோர்ஸ் ஆவரங்கால்
நிகழ்வுக் குரியவர்களின் வாகன ஒழுங்கு (ஐந்து நாள்)
பாக்கியரெண்ட் ஸ்ரோர்ஸ் சங்கானை
கிருஸ்னாஸ் ஸ்ரோர்ஸ் சங்கானை

★ உனது மனச்சாட்டியே உனது விழிப்புணரவு ★

சிவன் நீலந்திருமேனியனா?

★★★★ஆகிளகிள★★★

த. காரகாந்தி ஸாம் (வள்ளுவ)

சிவசக்திப் பட நகங்காந்த
நிட்டியவர்கள் சிவபொறுப்பத்தை
நிலமேயவினாகவும், எல்ல சோது
பக்ஷதூர் செம்மேனியாகவும்
நிட்டியிருப்பிறார்கள். இப்படித்
நிட்டி இருப்பது சைவசமய வழி
பாட்டு தெறிக்குப்பிபாருத்தயா
வதா? என விவர எழுந்ததால்
நிக்கட்டுரையை எழுதுகின்றேன்
வைவத்திருமூலங்களிலும், பலோ
நோட்டீ மூஸ்களிலும் சிவசக்தி
இருமேனி வாணி ம் புற்றிச்
போன்றப்பட்டி இருப்பதற்காக
சைவ மக்கள் கவனத்துக்கு
வோன்று ஏற்றுவோம்.

வைவசமயம் பரம்பராநானா
வெம், சுக்கி என இரு பெறுவா
நிலமேயவின் வைவத்து ஸமிட்டிறு
வாருவாந, நாங்கிலோமா. இத்தச்
சிவம் உந்தியாகிய இராம்பீர
ஒன்றே பிரம் பெருங்கிண் தோற்
நின்கள் என் எனு விளக்கப் பாஜி
பெண்ணிலுமிருவான “அர்ந்தநாரி”
வட்சிலும் யழிபட்டு வாருவதை
முக் அறிக்கூரம், சிவ வீடு வா
ங்குந்த மூயிக்குலங்களில்

வட்சே ஏது, பதியாலோ வினா
இவ்விருவாண்தி திருவீணைகள்
ஆம் எருந்தகுலி இருந்து நம்
வட்சார்க்கு அடுக் கெற்கிறார்.
ஏனால் அநூல் பெற்ற மெய்யடி
ஶார்கன் தம் உள்ளும் புறழு
மாகச்சினங்கிருக்கோவங்கபட்டி
வயக் கவுடு வரிக்கார்கள், நாம்
வண்ட திருக்கோலத்துத்தேவா
ரம், திருவரசம் முதலை திரு
முறைப் பட்டகளிற் பாடி வைத்
இருக்கிறார்கள், அப்பாட்டினங்கிற்
வெண் திருமேனி வர்ணனாம் க.வன்
போல்.

“ செய்யுண திருத்துவாய் தேவியை சூய்வே ”

“ உருவனா பான மேனி நவரிதீய அன்றாடு ”

எனக் திருச்சாளசம்பந்தரும்

- “ செவிகாள் கேண்மின்களே சிவன் எம்மிறை செம்பவள் எரிபோல் மேனிப்பிரான் திறம் ”
- “ பொன்போல மிளிர்லதோர் மேனியினீர் ”
- எனத் திருநாவுக்கரசரும்
- “ முத்து நீற்றுப் பவள மேனிச் சடையான் ”
- “ பொன்னார் மேனியனே புலித்தோலை அரைக்கசைத்தீர் ”
- எனச் சுந்தரரும்
- “ செக்கர் போலும் திருமேனி திகழ நோக்கி ”
- “ செந்தழல் புரை திருமேனியுங் காட்டி ”
- என மாணிக்கவாசகரும்

சிவன் திருமேனி வண்ணத்தைப் பவளம் போல், எரிபோல், செக்கர் போல், பொன் போல் செய்ய மேனியனாகப் பாடி இருப் பதைக் காண்கின்றோம். மேலும் திருமந்திரத்தில்,

- “ புவனங் கடந்தன்று பொன்னொளி மின்னும் தவணச் சடைமுடியானே ”
- “ மாணிக்கத்துள்ளே மரகதச் சோதியாய் மாணிக்கத்துள்ளே மரகத மாடமாய் ” எனத் திருமூலநாயனார் சிவன் திருமேனி வண்ணத்தைப் பொன் வண்ணமாகவும் மாணிக்க வண்ணமாகவும் காட்டுகிறார். அன்னை திருமேனி வண்ணத்தை மரகத வண்ணமாகவும் காண்கிறார். இன்னும் பள்ளடையாடல்களில்,
- “ இடமருங்கு இருஞ்ட நீலமாயினும் வலமருங்கு பொன்னிறம் புரையும் மேனியன் ” எனவும்
- “ கங்கை உவட் டெடுத் தொழுகும் சென்னி மலையினிற் படர்ந்த பச்சை மரகதக்கொடி ” எனவும் சத்தி திருமேனி வண்ணத்தை நீலமாகவும் பச்சையாகவும் பாடப்பட்டிருப்பதைப்பார்க்கிறோம்.

இவ்வாறு அருளாளர் பாடல் களில் அழுத்தமாகச் சொல்லி இருப்பதும் அவர்கள் கண்ட உள்ளணர்வால் உணர்ந்த காட்சிக்கு முரண்பாடான் கோலங்களிற் சிவன் முழுநீல மேனியனாயும், சக்தி செம்மை மேனியளாயும்

வண்ணம் தீட்டப்படுவது தவறானதாகத்தோன்றவில்லையா? எது எப்படி வரையப்பட்டினும் சைவ மக்களுக்குக் கவலை இல்லை. எதனையும் ஏற்றுக் கொள்ளும் நினையிலே சைவ மக்கள் இருக்கிறார்கள்.

கிளங்கூச் சேலம் தீயத்தோடு வாயும். சக்தியைப் பார்க்க மேற்கொண்டும் கொள்கிற கால்களில் ஆறு பெரும்படியை அது கீழ்க்கண்டது. செம்மையின் ஒன்றை மேல்மூலம் பூச்சையின் குளம் கூண்டுவது. இந்த இரண்டாண் ராம தீவாலக்கல்பித்தோல் உருவிக்கப்பட ஏழு கிளங்கூச் சேலம் வெளியே கூடின் யானும் என்றது கூறாதிருப்போம். நான்கூச் கூடின் யானும் அடங்கிச் சூடாகக் கிடைக்கும். இவ்வாலக்கூச் சேலம் அதன்கீழ் போகாமல் ஆவன் என்று ஏது கூல வரி வெம்மையாகவும் சுதந்திர என்றும் நீல வரி வெம்மையாகவும் நிர்ஜு வாழ வைப்பவன் இல்லைதே சேலம் யாய் தனியாய் இரண்டாண்மோம் விழலா?'' என மாணிக்கவாரான கவாரிகள் சிவபுராணத்தில் தந்திருப்பது இந்தாலே வெம்மையானும் நான்கூசையாகவும் உயிர்க்கூயிடப் பூத்துக்கூடிரது.

மாணிக்கவாரா காட்டியில் சிவன்

முந்திய ஸுதால் நடு இருக்கிழமானம்
உவாகு வறிவிவர் யாவா மற்றுறிவைர்
பத்தாலை நிரவியும் நியும் நின் அடியார்
முந்திலுடின் தொறும் எழுத்தகுநியபாடுகே
கேந்தால் பாரி தீங்கென்கியும் காட்டிந்
இருப்பெருத்துவையாறு கொயிலுறுக்காட்டி
அந்தவாயாவதுங் வாட்டி வந்தான்டாய்
ஒஸுருப்பு பாரின் வாரந்தகுளாயே போன்று கூறுகிறேன்

இவ்வாலக்கூச் சேலம் வாயும் விளங்கும்போது காசு சுமபம் சிவங்கூச் சேலமேவியனாயும் சக்தியை மருவது மேனியனாயும் கண்டது என்றார்.

இதுவரை நாம் பார்த்த ஊவாற் இருப்புதூர்விழும் பகையை பார் வகுவிதூம் சிவன் செம்மையை வெளியே சுதநிதி பக்கால பேரவீய வாயும் கவனப்போம். சிவன் கால குயிர்களைக் காக்கும் வெந்து நூல்களை ஏற்றுக்கொள் அங்கி கண்டம் கறுச்சுது. அதுவரல் நீலகளை என்றும் கெயுப் பெற்றார். அவர் முழுநில மேனி மாங்களை என்பதை இதுவரை கூறியவற்றிலிருந்து அலிகிலையும் இன்னேமலாவற்று வாயு மன்றங்கள் திருப்புறை வழிநின்று வெளியில் இம் நால்களிலிரும், மனை வெளியிலிரும் சுபிராவ திருவருப்பாலை வெளியிலிவார்களால்.

தீங்கூசு

* புவாட்டாய் வெண்ட யானிதான தெய்வமாகப் போற்றுவார் *

திருவருட பயன் வசனஞபம்

ooooooooooooooo

திருமதி மாதேவிப்பிள்ளை கதிர்காமத்துமிபி
ஐந்தாவது - ஞானவடிவான குருவினது தன்மைகளைப்
பற்றிக் கூறும் அருள்நூலாக வெளியிடப்பட்டது.

திருவருளே குருவடிவாய் வரும்

தோன்றாத் துணையாய் ஆன்மாக்களூடன் கலந்து நின்று ஐந்
தொழில்களையும் ஆற்றுகின்ற திருவருளே, அருளாகிய தொழிலைச்
செய்யக் கண்ணாற் காணப்படும் குருவடிவத்துடன் தோன்றி ஆன்
மாக்களை நீங்காது நின்று ஆட்கொள்ளும். ஆணவவலி கெட உயிர்
கள் ஞானத்தைப் பெறுகின்றன என்றாலும் அந்த ஞானம் தானா
கவே விளங்கமாட்டாது. அதனை விளங்க வைக்கத் திருவருளே குரு
வடிவாய் எழுந்தருள் வேண்டும்.

திருவருளே ஆணவத்தைப் போக்கத் தக்கது

ஓருவனுக்கு இயல்பாகவே உடம்பினுடன் பொருந்தியுள்ள
நோயை, அவனுடன் சேர்ந்து வாழுகின்ற மனைவி மக்களே அறி
வர். அவர்களே அந்நோயை நீக்க விரும்புவர். அவனோடு கூடி
வாழாத பிறர் அவனுடைய நோயை அவன் கூறினாலன்றி அறிய
மாட்டார்கள். அது போல உயிரைப்பற்றி வாழுகின்ற ஆணவ
நோயை, அவ்வயிருடன் கலந்து நிற்கும் திருவருள் அறியுமேயன்றிப்
பிறர் அறியமாட்டார்கள்.

திருவருளாகிய குருவைத் தொண்டரே அறிவர்

படைத்தல், காத்தல், அழிக்கதல், மறைத்தல் நான்கினையும்
ஆன்மாக்களுக்குத் தோன்றாவண்ணம் மறைத்து நின்று செய்தருளிய
வாறு போல அருளையுந் தான் ஆற்றுவது தோன்றாவண்ணம் செய்
தருவுதற்காக மானிட வடிவம் என்னும் போர்வையால் தன்னை
மறைத்துக் கொண்டு வந்த திருவருளே குருவடிவு என்று உலகினுள்
ஒரார் அறியமாட்டாமல் தம்மைப் போன்ற மானிடர் என்ற நினைப்பார்கள்.

* வாய்மையே மன இருளைப்போக்கும் மாசற்ற விளக்கு. *

கிருவருஷனா அந்ததும், மூர்க்காராயியரை அதிந்தும் மலபந்தும் கவை வழிப்பொருள் முடியாது. கடவுசனை அண்டா வேவஸ்ரு மெண்ணலும்பெறுவத் தோண்டையான் தொகண்டு செய்திநெழுஞ்சும் மெய்யவன் படே துங்காவாய் எழுத்தக்குளி வரும் கடவுளின் தன்னால்வாயா உண்ணாருவார். கிருவருஷனா கிள்ளையாது வார்ப்பவர் குருவடிவாய் வாங்க கிருவந்தை மானி பிடி ஒருவரேஷ என மாண்தானா.

மத்துவம் கில்லாதீரா நூலாடினா எறிய மாட்டார்கள்

நீண்டாயற்ற ஏலா இன்பாய்களினே விகுந்த பற்றுவடையவராய் ஆஸ்வமலக்கிழவு...லே மயங்கிய அதினையுடையவர்கள் அழிய மாமாகிய கிருவருஷனாயாம். அத்திருவருளின் வாய்மாகிய குருவுவடிவாயிஸமாட்டார்கள். அவர்கள் குருவடிவைத் தமிழைப் போன்ற மௌநித்திராகவே கருதுவார்.

கிருவருள் குருவாய் வருவதன் நேரங்கள்

யானையைப் பிடிக்க விநந்தபுசிறவர்கள் பழுத்தப்பட்ட மாலையைக் கொண்டு, பழுத்தப்பட்ட நாலையைப் பிடியார்கள். அவ்வாறு பழுத்தப்பட்ட விலங்கின நிலையின்றிப் பழக்கப்பட நால் விலங்குகள் பிடிக்க முயன்றால் அது அகப்படாது ஓய் வீடும் அதுபோல முக்காகிய எங்களை ஆட்கொள்ள வந்தும் கிருவருள் தமது பேரோரிய வடிவில் கோள்ளுவது எம்போலைத்த மானிட எந்வக் குன்றே கூட கொண்டுகொது நிலையின் அங்காறு வராது பெரோனிலையில் கோண்டியிரும் நாம் கலங்கி அனைத்து அல்லதுவாம் எம்மைப் போன்ற எங்களில் வரும் பெயருத்தான் குருவை அடைந்து அருள் பலதைம் பெற்று ஆணாலோர். அதனாலேயே கிருவருள் எம்மைப் போன்ற மானி வடிவில் குருவாய் வருகிறது.

கிருவருளின் போன்ற நேரங்கள்

அப்பமாக்கள் கூற்றுவில் உண்டன் நிலை, எவ்வாறும் குருவாயினால்வரி நூர்க்குறைத்தப் பெற்றுவடியாது. பேராளுள் கார்காய நூர்க்கு கால்வாது வேறொவர்க்கும் நூர்க்கும் வையாறாது. எனவே சிற்று நீர் உடையவர்க்குறைத்து நூர்க்குறைத்து உணர்த்தக் குருவருள் பிடியும் இங்கியமையாதது. நூரால் நூவுக்கு என்ன நூராலெனியன் துணைகொண்டு. கற்றினின் உணவாலும் பொருளை உணர்நூட்டியும், கண்ணிய வர்மதலாய முனிசீர்க்கோ வேதப்பொருளை நன்று கற்றும் அதன்

— 3 —

மெய்ப்பொருளை உணரமுடியாது குானகுருவைத் தேடி மதுரையை
அடைந்து சோமசுந்தரப் பெருமானை வணக்கி விரதமனுட்டித்து
வர எம்பெருமானே பிராமண உருவில் குரு வடிவாக வந்து உப
தேசித்த வரலாறு இதற்குச் சான்றாகும்.

குருவின் நயனத்திட்சை

பாம்பினாற் கடியுண்டு நஞ்சேறிய ஒருவனில் உடம்பைப்,
பாம்புக்குப் பகையாகிய கீரியைத் திண்டச் செய்தாலும் உடலி
வேறிய பாம்பின் நஞ்சு இறங்காது. ஆயின் மந்திரவாதி தன்னைக்
கீரியாகப் பாவித்து, மந்திரஞ்சு செபித்துப் பார்வை பார்த்து நஞ்சை
அகற்றுகிறான் அது போலத்திருவருஞும் தானேநேரில் தோன்றி ஆன்
மாவைப் பிணித்துள்ள ஆணவமாகிய நஞ்சைப் போக்காது, பாம்
பின் விடத்தை நீக்க மந்திரவாதி தன்னைக் கீரியாகப் பாவிப்பது
போலக்குரு வடிவாக வந்து மந்திரவாதியின் பார்வை போலத் திரு
நோக்காகிய நயனத்திட்சை செய்து, ஆணவமாகிய நஞ்சை நீக்கி வீடா
கிய சுகத்தைக் கொடுத்தருஞுகிறது.

கீரி இருந்தாலும் கீரியாகத் தன்னைப் பாவிக்கிற மந்திரவா
தியின் பார்வையால் அன்றி நஞ்சு நீங்காது. அது போலத் திருவருள்
இருந்தும் திருவருள் வடிவாகிய குருவின் பார்வையால் அன்றி
ஆணவமல் இருள் நீங்காது.

முவகை ஆள்மாக்களுக்கும் அருள் செய்யும் முறை

ஆணவமலம் ஓன்றே உடைய விஞ்ஞானகலரில் பக்குவழுடை
யவர்களுக்கு இறைவன் அவர்களின் அறிவுக்கு அறிவாகக் கலந்து
நின்று, ஆணவமலத்தை நீக்கி அருளுவார். ஆணவ மலமும் கண்ம
மலமும் மாத்திரமுடைய பிரளவாகலரில் பக்குவழுடையவர்களுக்கு
மான், மழு, நீலகண்டம், முக்கண் ஆகிய உடைய உருவத் திரு
மேனியுடன் எழுந்தருளி வந்து அவர்களின் மலத்தை நீக்கி அருளு
வார். மும்மலங்களையும் உடைய சுகலராகியவர்களில் பக்குவம்
அடைந்தோருக்குத் தாமே மானிடச்சட்டை தாங்கிக் குருவடிவாக
வந்து மும்மலங்களையும் நீக்கி அருளுவார்.

(தொடரும்...)

★ அன்பே வாழ்க்கையின் அறுநெறியாகும் ★

நூற்றுடர்

வாசகாங்கான போட்டி - 2003 வினாக்கள்

1. மாதுமேய சாத்தில் காரணமாகச் சுந்தரவல்லி மாவு வயிர் நில் உதிர்க் கேவண்டியவர் யார்?
2. நடத்தலை பற்றியோ நடத்தப் பேசபவை பற்றியோ இற்கிக்காது நிர்வாக்கு மீண்டுமிருக்கின்றவற்றைச் சிகித்தித்துப் போய்ந்து கேவண்டியோ அதுவாக்கு அங்கியவர் யார்?
3. அநீத ஹாஸ்கிங் காரணமாகக் கட்டுப்பாடு, சர்க்காவர்த்தி யார்?
4. முதலைப் பார்மான் அடியார்க்காலை காழுகி ஜில்லாவராக இருக்கும் அநூத செய்தருகும் அங்குநந் தலமெது?
5. மாணவிகாரி பெய்வாழ்வு வாழ வேண்டுத் தமக்குத் துறவு பூண் அனுமதி வருங்குமாறு தன் காயாவர வேண்டுமான் யார்?
6. பாரத நாட்டராக தனது இலட்சிய வாக்காகக் கொண்டாருக்கும் நாட்டித் தாங்கு எது?
7. முநிகேச கவாயிகளின் அதுனாலி ராபுணமாக மறுமண வாழ்வில் தாமிரந்துவாய் என்கி மொன்று குட்டும் அங்கப் பார் யார்?
8. புரீஸ்ஜமுகப் பிப்ளிகான் சர்க்காரி பொய்க்காயினிடமாக உலித்த நிறுத்து ஏது?
9. சீரக்கிர் கல்வியினைப் போற்றுப் பட்டவை எனவு?
10. பரிமாறுப் பெறுவதனால் தமிழ் போதிக்காப்பெற்ற முனிவர் யார்?
11. தூஷங் போதும் பேச்கக்கொல்லுவாம் நின் முதிரை தேவூயாகட்டும் என்று ஏற்றுயிரி ம் கேவண்டியவர் யார்?
12. "பாகை, பொறுத்து ஆரியங்களற நீ வெளியிட்டால் அவன வட்டாயும் முதலுமாக பின்னும் கானகி ஒம் திரும்பி வந்து கொர்த்துவிடும்" என்று காறிஸ்ரூபியவர் யார்?
13. அருவன் இனதுவல்லி நீ சரங் பூந்தால் தலிர்க்கப்படுமாத விரிவின் கட்டுவனக்கும் அகற்றப்படுவின்றும் என்று கூறியருமிய வர் யார்?
14. நிலாத்த யானும் கொடுக்கும் தேவநுவகச் செல்வங்கள் எனவு?

*** அப்ப நூற்று கோடி நந்தநந்த கெட்டுத்துவுமிகு.**

15. நடராஜ் வடிவத்தில், படைத்தலைக்குறிப்பது?
16. வீட்டைதற்கு உபாயம் எதுவெனக் கதிர்காமப் புராணம் கூறுகிறது?
17. “சந்திதியானின் சந்திதானத்தில் கேட்கவும் தேவையில்லை, நினைக்கின்ற பொழுதே நல்ல காரியங்கள் எல்லாம் நடந்தேறுகின்றன. எனக் கண்டுகொண்ட வைத்திய நிபுணர் யார்?
18. முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளைத்தமிழின் ஆசிரியர் யார்?
19. அரச்சனைனின் கையிலான சங்கின் பெயரென்ன?
20. தற்பெருமையும் கர்வமும் உள்ளவர்களின் உள்ளத்தில் இறையருள் தங்கி நிற்பதில்லை, பணிவள்ளவர்களில் உள்ளத்தில் தான் தங்கி நிற்கும் என்று கூறியருளியவர் யார்?
21. கண்ணனைப் பெற்றவள் வளர்த்தவள் யார்?
22. செல்லம்மா என்ற பெண்மணிக்கு வேண்டியவாறெல்லாம் அருள் பாலித்த பெருமாட்டி யார்?
23. தன் தந்தையாருக்குக் குருவாக விளங்கிய வரைத் தமக்குச் சிடராக்கிக் கொண்ட சாதாரன குரவர் யார்?
24. சிவராத்திரி விரத மகிமை பற்றிக் கூறும் நூல்கள் எவை?
25. சைவ நாற் பாதங்கள் எவை?

வாசகர் போட்டிக்கான விதி முறைகள்

- 1) போட்டியில் எவரும் பங்கு பற்றலாம் ஒருவர் ஒன்றுக்கு மேற் பட்ட விடைகளையும் எழுதி அனுப்பலாம். ஆனால் அவை தனித்தனியாக அனுப்பப்பட வேண்டும்.
- 2) வெளிவந்த ஞானச்சுடர் மலர்களிலிருந்தே வினாக்கள் எடுக்கப் பட்டுள்ளதால் விடைகளும் மலருக்குள் இருந்தே எடுக்கப்பட வேண்டும்.
- 3) விடைகளை அச்சிடுவதோ, பிரதி, செய்வதோ, போட்டோப் பிரதி எடுப்பதோ அனுமதிக்கப்படவில்லை
- 4) விண்ணப்பங்களை வாசகர் போட்டிக்கும் சந்திதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை செல்வச்சந்திதி தொண்டை மானாறு என்ற முகவரிக்கு 05-01-2004 இற்கு முன்பு தபால் மூலமோ, நேரிலோ கையளிக்கலாம்

மன்னிப்பது மனித இயல்பு

சந்திதியான் ஆசிரியம்
காவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை நடாத்தும்

திருவாசக விழா பண்ணிசைப் போட்டி - 2003

மேற்படி பேரவை ஆதாவில் 02-01-2004 இல் நிறும் இயங்கும் திருவாசக விழாத்தொடர்பாக மாணவர்களிடையே வழங்கும்பொலி பண்ணிசைப் போட்டி நடைபெறவிரும்பும்.

மங்குபத்ரம் விரும்பும் மாணவர்கள் தாங்கள் கல்விக்கும் தாம் [2003 இல்] பாடசாலை, சிறந்த திகடி என்பவற்றிற்குப் பாடசாலை அதிபர் அவ்வளவு பெற்றோடிழுவது மற்றும் முதிப்படித்தி 19 - 12 - 2003-க்கு முன் தபால் மூலமே அல்லது நெரிவோ கையாகிக்கூடும்.

மிகுங்கள்	விடப்படி
1. ஆண்டு 5 - 6	சிவபாராணாஸ்
2. ஆண்டு 7 - 8	நாகேஸ் பதிகம்
3. ஆண்டு 9 - 10	ஆண்டுத்தமானல்

தடுக்கிள்ளுக் கேட்கும் பாடவ்களை மட்டும் மேற்கொக்கிற பாடத்தொட்டுதல் கேள்விடும். அக்ஷுயன் பண்ணிசைப் போட்டியிற் பண்ணுற்றும் ஒவ்வொரு பினியு மாணவர்களும் சமயபாடும் தொடர்பு பாண பொறு அறியு ஏழுத்து மூலம் பரிசீலிக்கார்ப்பாடும்.

உயிர்வளை, சமய அறிவு இராண்டுக் கீட்டிக்கப்பட்டு முடிவு கண் கொடுப்பவிடும். இதில் பண்ணிசைக்கு காட்டுபாத்திரம் வருங்கப்படும்.

போட்டி 28 - 12 - 2003 ஜூலையில் கீழ்க்கண்ட முடிவு கீட்டிக்கப்பட்டு விடப்படும் மாணவர்களுக்கு 02 - 01 - 2004 கெள்வனிக்கீழ்க்கண்ட திருவாசக விழாவிற்கு பண்ததொண்டியும், பரிசீலிக்கார்ப்பாடும். சால்லிதழ்களும் வழங்கக்கூடியிருப்பது.

தொடர்பு கொள்கூடிவென்றாலும் முகவரி

திருவாசகப் போட்டிக்குழு:-

நந்திதியான் ஆசிரியம் காவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை
கெள்வனிக்கீதி, தொண்டமாலாறு

17 - 02 - 2003 - இல் இருந்து
நித்திய அன்னப்பனிக்கு உதவி புரிந்தோம்
- வீயரும்

மகாவின்கம் பத்மதேவி வல்வெட்டித்துறை	3000	00
பு. கந்தையா பூருடவேன் அரியாலை	500	00
சி. நல்லதம்பி கட்டைவேலி கரவெட்டி கிழக்கு	4000	00
நவரத்தினம் வசீகரன் நீர்வேலி	2000	00
ச. ஹரிகரன் உரும்பராய் மேற்க	500	00
பத்மநாதன் சசீலா கரவெட்டி கிழக்கு	1000	00
ரவீந்திரகுமார் செந்தூரன் நோர்வே	1000	00
ரவீந்திரகுமார் சுபித்திரா ,	1000	00
தியாகராசா குடும்பம் திருநெல்வேலி வடக்கு	5000	00
தம்பு வரதகஜன் வேலனை மேற்கு (கண்டா)	7000	00
ந. ஐவகர்லால்நேரு கன்டா	20000	00
பொ. வேலாயுதம் வீரபத்திர கோவிலடி குப்பிட்டி	1000	00
கிரிதரன் வையிரவு புளியங்குளம் வவுணியா	500	00
ச. கணேசலின்கம் இனுவில் தெற்கு	1500	00
து. சுந்தரதாஸ் குடும்பம் லண்டன்	20000	00
திருமதி லோகநாயகி பாலசுப்பிரமணியம் இ. வங்கி சிவன் கோவி		
ஸடி பருத்தித்துறை	2	மூடை அரிசி
ஐ. தங்கேஸ்வரன் குடும்பம் தெகிவளை	2	மூடை அரிசி
சி. தண்ணீகாசலம் பத்தமேனி	1000	00
கு. கனகரத்தினம் ஆசிரியர் அச்சவேலி	3000	00
மா. நடராசா கேணியடி குப்பிளான்	1000	00
பார்த்திபன் பேபி மனோகரி } தோப்பு அச்சவேலி	2000	00
கந்தப்பு தேவமணோகரன் }		
கு. நித்தியானந்தன் லண்டன்	10000	00
ப. விக்னராஜா சவீஸ்	3000	00
சயதேவி செல்வராசன் ஜாமா வளவு தெல்லிப்பழை	1000	00
செ. செல்வம் கரவெட்டி மேற்கு (லண்டன்)	5000	00
கி. சிவப்பிரகாசம் பருத்தித்துறை	2000	00
சி. சிவஞானம் நோர்வே	1000	00
பிரபாகரன் கண்டா	3000	00

★ உண்மை கனமானது ஆகவே அதைச் சம்பவரின் இல்லே. ★

கரிமா நான்மாஸம்	1500 00
ஸ்ரீநக்ஷியா நடக்காடம் யாழ்ப்பாணம்	4000 00
T. சியாகலிங்கம் S. V. M. மாது	3 மூண் அம்மை
பொன்னம்பலம்	500 00
T. வேலாயுசம் எண்டன்	10000 00
செ. வேலாயுதம் தும்பனை தெற்கு (ஜோவெலி)	2000 00
S. சிவலிங்கராசா யாழ் பொறுத்து வாணகாலி	5075 00
S. வெஞ்சுப்பிள்ளை குடும்பம் வால்வெள் ஏத்துறை	2000 00
வாட்சிவத்துப் பாலாதாதன் கீ. மாது	2665 00
T. இந்துக்லின் மூரம் (இந்தாவுக்கரசு கணகம்மா) பேராகா	4210 00
சேர. தண்டபாண்சிக் கெத்திகர் மாதவன் அல்லை	5000 00
சிவாம்பி ஜெனரி தடும்பம் (காட்டி)	3020 00
மாணிக்கவாசகர்	5000 00
கப்பீரமண்ணியம் சங்கமநாதன்	10000 00
நய்வாழிபங் உரும்பராய்	I மூண் அம்மை
சி. பலாவந்தன் அர்ஜுவேலி	2000 00
சௌங்கநாயகம் ரவிஸ்சத்திரன் குடும்பம் U. K. வால்வெட்டி	100 மாபு
காப்புத்தராஜ் ஜெனானி குடும்பம் (காட்டா) உரும்பராய்	1000 00
வி. முருகாணந்தம் இஞ்சில்	500 00
ஐ. மதேஶ்வரன் இஞ்சிலி	1000 00
செல்வனவாயா சிவகுரு வேபத்திர பிள்ளையார் அவை விதி.	உடுப்பிட்டி 2000 00
K. பூர்க்கலாகந்தி யாழ்ப்பாணம்	1000 00
K. பூர்த்தயாநதி யாழ்ப்பாணம்	1000 00
R. V. வந்தசாமி யாழ்ப்பாணம்	500 00
இரா சந்தியபாமா சந்திதி விதி இலட்காடு	1000 00
இ. சேஷாந்தரம் G. S. மூவாஸ் மா. ஹாஸிசாந் அவையாறு	I மூண் துமை
ஸ்ரீதி கார்த்தாநி பந்தாநாதன் கார்த்தாநி மேற்கு	5000 00
ஏ. பிரதிமங்கலம் ஜெவலிங்கர் ஆவாநிகரன்	5000 00
S. சந்தியபாணம் கோப்பாரி தெற்கு	10000 00
ஏ. விநாயகவாலிங்கை பிரான்செல் கொக்கூலில் மேற்கு	5000 00
வாய்முத்து தங்கப்பழம் உவீன்	7000 00
T. பிரபாகரன் உவீன்	7000 00
ஏ. பூர்காந்தா ராமேஸ் ராசநவேலி தெற்கு	10000 00
P. T. பாலச்சந்திரன் அவுல்கிரேவீலா	10000 00

★ அங்கேயும் காட்சியானமாயும் மற்றும் முடியாகு போன்ற பாலாய்வுகள் காட்சியாக வெளியிடப்பட்டு வருகின்றன. ★

அரை நிமிட நேரம்

१००००

சி. யோகேஸ்வரி

உலக வாழ்க்கையின் இறுதிப்படிகளை எட்டிப் பிடிக்கும் காலத்தில், நடந்து வந்த பாதையைத் திரும்பிப் பார்த்தால் எமக்கு எத்தனை உறவுகள்!

குழந்தைப் பருவத்தில் பெற்றோர், சகோதரர், பின் மனைவி அல்லது கணவன் அதன் பின்பிள்ளைகள், உறவினர்கள், நண்பர்கள், அயலவர்கள் என்று பலர் எமக்குத் துணையாகத் தோன்றிய காலங்களைல்லாம் கடந்துவிட்டன.

இப்போது சிந்தித்தால் எந்தத் துணையுமில்லாத தொருநிலையிலே தான் நாமிருக்கிறோமென்பது புரியும். எவ்வும் எமக்குத் துணையென்று கருதமுடியாதென்பது இதுவரை அனுபவித்த பஸ்வேறு அனுபவங்களால் மனத்திற்கு மிகத் துல்லியமாகத் தெரிகின்றது.

நாம் மரணிக்கும் காலம் வரை கூட பல்வேறுபட்ட கார

ணங்களினாலே எம் முட்ட ஸ்துலைவர முடியாத நிலையிலே தான் நம் உறவினர்கள் உள்ளனர் நாமும் யாருக்கும் துணையாயிருக்க முடிவதில்லை.

எந்த உறவோ, எந்தத் துணையோ எமக்கில்லை என்பது புரியும்போதுதான், மனம் பதைபதைக்கும். ஒரு பற்றுக்கோட்டிற்காக ஏங்கி நிற்கும்.

இப்போது தான் இறைவனின் எண்ணம் வருகிறது. அந்த மயில் வாகனனை மனம் அழைக்கின்றது. தாவிப் படருவதற்குப் பற்றுகோடாக ஒரு கொம்பும் கிடையாத தனித்த கொடி போலவே. துணையேதுமில்லாத இந்தப் பாவிமனம் தள்ளாடி வாடிப், பதைபதைக்கின்றது. “மயூரவாகனா, உனது செந்தாமரைப் பாதங்களுடன் எம்மைச் சேர்த்துக் காத்தருள்செய்யுணே. எமக்கு உண்மையானது வை உண் பாதகமலங்கள் தானே”

பண்பு அமைவது ஒருவருடைய இளையயிலே.

காவிக்கமலர் கழுதுடன் சீசர்த்தெனான் காற்றுத்தொன்று
தாவிக்குலமலர் வாக்கள்கேள தூண்ணடியது மினாறிக்
தாளிப்படாக்கோரு சொல்லின்வாத் தனிக்கொடி. போல்
பாவித்துவி என்றுத் தாரா வாழுவாகைக்கிள்ளறிக்.

(நெற்றுவங்காரி)

என்று கீழென்று. இந்த
ஒவ்வொருவீசுகால் கங்களின்
பொதுகாலங்களுமாத் தேவிப்பற்
நும் என்றும் பிறகின்றது

இன்றோன்றும் இந்த ஏவ்வாய்வு
வந்தத்தாக்கும் கந்த வி ன் அரு
ளங்கிருத காரணமாகியது.

சீவாஷி கண்டா நாட்சீரணம்

யாழிப்பாணம் இந்து மக்களினாயை கண்தாளக்கை மாற்று
விக்கும் பொருட்டு இச்சபை உருவாக்கப்பட்டிருளது. என்டன்
ஒவ்வொரு நிறுவலத்தின் "கவியுடன் யாழி பொதுஞா வைத்தீய
சாரலையில் நவீன கண்சந்திரசிகிச்சை நினையம் அமைக்கப்பெற்று
அதன் சிசார்பாடுகளின் ஒன்றாக கல்வி தானம் ஜக்குவிக்கப்பட்டு
வருகிறது. இநுவைப் பலர்தம் இறப்புக்குப் பின் கண்தாளர்க் கெய்
யாஸ்பாடு ஸாங்கிய நத்தரவின் பிரயாரம் கண்ணலத்திய நிபுணர்
ச. துகதாசன் நானமாகப் பெற்ற கண்கள்வு பார்வையற்ற நிலகுக்குப்
போகுத்து வாழ்வு கொடுத்துள்ளார். எவ்வே அன்பர்களே வாரும்
போது வாழ்வுக்குப் பிச்சிலும் நராம் ரெம்பும் இக்கைக்காரியத்துக்கு
முன்னார்க்கிறார்.

தூர்: முடிவு:

கல்வைத்தீய நினைர்

ஆறு நிரும்புகள்

Dr. க. அநதாகாஸ்

28, கைநாப்புகள்களையார் விதி, யாழி போதுஞா வைக்கியசாலை
தலையூர் 021-222-0000 021-222-9140

ஆற்றியப்பானிக்குந்து உகவி பிரயை விநும்புகளை
கீழ் உள்ள இவர்களத்திற்கு ஹாடர்பு கொள்ளலும்.

த. ப. 021 - 2263406

★ அறுவுடும் பொறுத்துக் கொள்கின்றன. ★

.

வாழ்த்துகிள்டோம்

— நடைபோடு —

எமது பேரவையின் ஆரம்பகால உறுப்பினராவுகள் நீண்டகாலம் உபசெயலாளராகவும் செயற்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் பண்டிதர் க. முத்துவேலு அவர்கள் அண்மையில் சமயச் சொற்பொழிவினை நடாத்துவதற்காக சுவீற்சலாந்திற்கு பயணம் மேற்கொண்டிருந்தார்கள்.

முருகன் ஆலய பரிபாலன சபையினரின் அழைப்பை ஏற்று சுவீற்சலாந்து சென்றிருந்த பண்டிதர் அவர்கள் பெரியபுராணம் தொடர்பாக தொடர்ச் சொற்பொழிவினை அங்கே நிகழ்த்தினார்கள். நதிக்கரையோரத்தில் அழகாகவும் அழைத்தியாகவும் இருக்கின்ற சூழ்நிலையில் புலம் பெயர்ந்த தமிழர்கள் அங்கே முருகன் ஆலயத்தை அழைத்து முருகவழிபாட்டை பக்தியுடன் மேற்கொள்வது மாத்திரமன்றி வருடாந்த உற்சவத்தையும் மேற்கொண்டுவருகின்றனர். அந்த உற்சவகால சொற்பொழிவினை மேற்கொள்வதற்காக எமது பேரவையின் உபசெயலாளர் அவர்கள் அங்கே பயணத்தை மேற்கொண்டார்கள்.

திரு. க. முத்துவேலு அவர்கள் தேசியர்த்தியில் இடம்பெற்ற சமயர்த்தியான போட்டிகளில் பங்குபற்றி சிறப்பான பரிசில்களைப் பெற்றுக் கொண்டது மட்டுமென்றி அண்மையில் நடைபெற்ற உல்கிண்஠ சமய மாநாட்டிற்காக ஆய்வுக் கட்டுரையையும் சமர்ப்பித்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சமய அறிவு, தமிழ் அறிவு நிரம்பப்பெற்ற பண்டிதர் அவர்கள் சமூகத்தொண்டிலும் ஈடுபட்டிருப்பது யாவரும் அறிந்ததே.

எமது ஞானச்சுடர் சஞ்சிகை தொடர்பாகவும், பேரவை தொடர்பாகவும் காத்திரமான பங்களிப்பை மேற்கொண்டுவரும் பண்டிதர் க. முத்துவேலு அவர்கள் சுவீற்சலாந்து பயணத்தை முழு மன்றிறைவுடன் பூர்த்திசெய்து தாயகம் திருப்பியுள்ளார்கள். பேரவை அவர்கள் வாழ்த்துவதில் மன்றிறைவடைகின்றது.

பேரவையினர்

கல்வியின் பயன் அறிவும், பணிவழாகும்.

மார்கழி மாத வாராந்த நிகழ்வுகள்

05 - 12 - 2003 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

அறிமுகவுரை : திரு. வ. ஆறுமுகம்

(அதிபர் ஸ்ரீசோமாள்கந்தக் கல்லூரி, புத்தூர்)

விடயம் - “இசை மலர்கள்”

வழங்குபவர்கள் : [புத்தூர் ஸ்ரீ சோமாள்கந்தக் கல்லூரி,]

இசைத்துறை மாணவிகள்

நெறியாள்கை திருமதி சா. விஜயகுமார்

[பக்கவாத்திய சகிதம்]

12 - 12 - 2003 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

அறிமுகவுரை ; லயன் K. செல்வரெட்னம் J. P.

சொற்பொழிவு : **பொரியப்பாணம்** [தொடர்]

வழங்குபவர் : திரு. அ. குமாரவேல்

[யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி வட்டுக்கோட்டை]

19 - 12 - 2003 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

விடயம் : **முருகநாம பற்றை**

வழங்குபவர்கள் : முருகனடியார்கள்

26 - 12 - 2003 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

நூனச்சுடர் மாத வெளியீடு மார்கழி - 2003

வெளியீட்டுரை : திரு. S. தேவதாசன் J. P.

மதிப்புரை : திரு. ஆறுமுகம் ஸ்ரீஸ்கந்தமூர்த்தி

(அதிபர், பலாளி ஆசிமர் பயிற்சி கலாசாலை)

வாசகர் போட்டி நடைபெறுகிறது

ஞானச்சுடர் (தை) தொடக்கம் ஐப்பசி) வரையிலான மலர்களில் பிரசுரிக்கப்பெற்ற விடயங்களில் வாசகர் களின் ஆர்வத்தினைப் பரிச்சிப்பதற்கான விளாக்கள் இம்மலரில் தரப்பட்டுள்ளன. விளாக்களுக்கான விடையினை 05-01-2004 ஆம் திங்கிக்கு முன் சந்தியான் ஆச்சிரம முகவரிக்கு அனுப்பி வைக்கவும்.

போட்டியில் வெற்றியீட்டுவோருக்குப் பெறுமதி மிக்க பரிசில்கள் வழங்கப்படும்

அன்பான வேண்டுகோள்

மலருக்குப் பொருத்தமான, தரமான சொந்த ஆக்கங்களை இலகு தமிழில் எழுதி எமக்கு அனுப்பி வைக்குமாறு சமயப் பெரியார்களையும், அறி ஞர் பெருமக்களையும் அங்புடன் கேட்டுக்கொள்கின்றோம்.

மலர்க் குழு:

நாட்டாள் ஆசிரிய கலை மன்றம் பேரவை
செல்வச்சந்திதி, தொண்டமானாறு.